

ΑΝΑΦΟΡΑ
Για την Ε.Υ.Π. ΠΕΚΔ.

Η. ΚΑΡΧΙΜΕΛΛΗ
Παρακαλώ να έχω ενημερωθεί
επί των απόψεων του κ. Αλεξάνδρου

Υπουργέ καλημέρα

Θεωρώ σκόπιμο να σε ενημερώσω για ένα θέμα το οποίο πρόκειται να δημιουργηθεί στην περιοχή του Αγίου Νικολάου, αλλά και ευρύτερα σε όλο το Νομό Λασιθίου, το οποίο εκτός του ότι με ενδιαφέρει προσωπικά, ενδιαφέρει πολύ κόσμο ακόμα, είναι ιδιαίτερα σημαντικό και δεν έχει γίνει ακόμη αντιληπτό.

Πρόκειται για το σχέδιο νόμου της Μπιρμπίλη που αφορά την Βιοποικιλότητα, πέρασε από διαβούλευση, και από ότι διαβάζω θα έρθει σύντομα για ψήφιση στη Βουλή.

Σε αυτό το σχέδιο νόμου στην παράγραφο 4.3. που αναφέρεται στα Καταφύγια Άγριας Ζωής, εκτός των άλλων απαγορεύει γενικά την δόμηση εκτός σχεδίου πόλεως και ορίων οικισμών.

Το πρόβλημα είναι το παρακάτω :

Καταφύγια Άγριας Ζωής θεωρούνται και τα Μόνιμα Καταφύγια Θηραμάτων, όπως αυτά έχουν καθορισθεί κατά περιόδους, που τουλάχιστον για τον νομό μας είναι οι περιοχές που απαγορεύεται το κυνήγι, και η άγρια ζωή είναι λαγός, πέρδικες κλπ.

Έτσι μόνο στην περιοχή του καποδιστριακού Δήμου Αγίου Νικολάου υπάρχουν έξι καταφύγια στις θέσεις:

- «Κατσελιό» στο Δ.Δ. Βρουχά, (10.000 στρεμμ.).
- «Οξυά» στο Δ.Δ. Ελούντας, (10.000 στρεμμ.).
- «Χαλασιά» στο Δ.Δ. Ζενίων – Έξω Ποτάμων, (11.000 στρεμμ.).
- «Θύλακας» στο Δ.Δ. Κριτσάς, (10.000 στρεμμ.).
- «Βαθύ – Αλμυρός» στο Δ.Δ. Κριτσάς, (1.500 στρεμμ.).
- «Γιάννα Κορυφή – Πενταχέρης – Ρεθυμνιώτη» στο Δ.Δ. Κριτσάς – Καλού Χωριού, (4.000 στρεμμ.).

Όλα τα παραπάνω καταφύγια ανήκουν σε (ΠΕΠΔ) - Περιοχές Περιορισμού & Ελέγχου της Δόμησης σύμφωνα με Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Αγίου Νικολάου, το οποίο έχει εγκριθεί και δημοσιευτεί στο ΦΕΚ460/11.10.2010/Τευχος Απαλλοτριώσεων και Πολεοδομικών Θεμάτων, και έχουν καθορισθεί Επιτρεπόμενες Χρήσεις Γής και Όροι και Περιορισμοί Δόμησης, μετά από μεγάλη ερευνά, διαβούλευση και εγκρίσεις από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες τα τελευταία πέντε χρόνια που ήταν σε εξέλιξη η μελέτη.

ΠΑΒ	2477
10 ΙΑΝ. 2011	

Έτσι στο καταφύγιο «Θύλακας», το οποίο και με ενδιαφέρει, σε υψόμετρο πάνω από 300μ από την επιφάνεια της θάλασσας επιτρέπονται μόνο γεωργικές αποθήκες μέχρι 50μ² και μόνο στις υφιστάμενες εκμεταλλεύσεις, και βόσκηση. Σε υψόμετρο κάτω από 300μ άλλες χρήσεις σύμφωνα με την εκτός σχεδίου δόμηση και την ισχύουσα νομοθεσία. Ανάλογοι περιορισμοί ισχύουν και στα υπόλοιπα καταφύγια, και έχουν καθορισθεί ακριβώς, ανάλογα με την ΠΕΠΔ που ανήκουν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι καταφύγια υπάρχουν και στις υπόλοιπες επαρχίες του νομού μας. Μόνο στο ΦΕΚ 779B/18.06.1978 που καθορίζει τον «Θύλακα» και την «Χαλασιά», έχουν καθορισθεί ακόμα 10.000 στρέμματα στη θέση «Χάρακας-Κόπρανα-Βαγιά» στις Λιθίνες, 11.000 στρέμματα στη θέση «Στρογγυλό-Κλήμα» στο Παλαίκαστρο – Ρούσσα Εκκλησιά, και 10.000 στρέμματα στη θέση «Λούρες» στην Μαρωνιά – Σταυρωμένο. Προφανώς θα υπάρχουν και άλλα καταφύγια στις υπόλοιπες επαρχίες του νομού.

Νομίζω ότι θα δημιουργηθεί μείζων ζήτημα, τουλάχιστον για τον νομό μας και την Κρήτη, αν το νομοσχέδιο περάσει ως έχει, γιατί άλλο το μόνιμα καταφύγια θηραμάτων στην Κρήτη και άλλο τα καταφύγια άγριας ζωής στην Πίνδο στον Όλυμπο κλπ.

Αποψη μου είναι πως πρέπει να ισχύουν οι περιορισμοί δόμησης που καθορίζει το σχέδιο νόμου, εκτός αν τα ΣΧΟΟΑΠ στις περιοχές που ολοκληρώνονται ορίζουν διαφορετικά, αφού το ΣΧΟΟΑΠ είναι το βασικό εργαλείο χωροταξικού Σχεδιασμού και Οικιστικής Οργάνωσης κάθε Δήμου και αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που εκπονείται.

Συνημμένα σου στέλνω:

1. Το σχέδιο νόμου της Μπιρμπίλη, όπως αυτό είχε αναρτηθεί στο διαδίκτυο.
2. Την σελίδα από το ΦΕΚ του ΣΧΟΟΑΠ Αγίου Νικολάου που αναφέρεται στα καταφύγια άγριας ζωής.
3. Το καταφύγιο του θύλακα από τον χάρτη του ΣΧΟΟΑΠ, του οποίου το όριο είναι η δεξιά πλευρά του επαρχιακού δρόμου Αγίου Νικολάου – Κριτσάς και φτάνει μέχρι την Λατώ και τα Μέσα Λακώνια, περιοχές που ήδη έχουν δομηθεί, για να έχεις καλύτερη εικόνα του προβλήματος που δημιουργείται. Αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν και στα υπόλοιπα καταφύγια του Δήμου, αλλά υποθέτω και σε όλο το νομό.

Σε παρακαλώ δες πως μπορεί να αντιμετωπισθεί πριν ψηφισθεί το νομοσχέδιο, γιατί μετά θα πρέπει να γίνουν τροποποιήσεις των ορίων των καταφυγίων θηραμάτων με τεκμηριωμένη απόφαση του Γ.Γ. της Περιφέρειας και ΚΥΑ, οπότε αντιλαμβάνεσαι τις δυσκολίες.

Ευχαριστώ πολύ

Αλέκος Δ. Αλεξανδράκης
Πολιτικός Μηχανικός

Σχέδιο νόμου για την προστασία της βιοποικιλότητας

Λαμβάνοντας υπόψη,	
Άρθρο 1 – Σκοπός	1
Άρθρο 2 – Ορισμοί	2
Άρθρο 3 – Εθνικό σύστημα προστατευόμενων περιοχών	3
Άρθρο 4 – Διαχείριση προστατευόμενων περιοχών	4
Άρθρο 5 – Ρυθμίσεις για την προστασία και διαχείριση των περιοχών του Δικτύου Natura 2000	11
Άρθρο 6 – Ειδικές ρυθμίσεις για την προστασία του φυσικού χώρου	12
Άρθρο 7 – Σημαντικά είδη χλωρίδας και πανίδας	13
Άρθρο 8 – Προστασία της ενδημικής βιοποικιλότητας	15
Άρθρο 9- Ειδικές ρυθμίσεις για τα ξενικά - εισβλητικά είδη	15
Άρθρο 10 – Επιστημονική έρευνα	16
Άρθρο 11 – Ενημέρωση της κοινωνίας	16
Άρθρο 12 – Εθνική Επιτροπή «ΦΥΣΗ»	17
Άρθρο 13 - Ευθύνη για την προστασία της βιοποικιλότητας	18
Άρθρο 14 – Μέτρα για την αποτροπή υποβάθμισης της βιοποικιλότητας	18
Άρθρο 15 - Διαχείριση της πληροφορίας με σκοπό την προστασία της βιοποικιλότητας	19
	20

Λαμβάνοντας υπόψη,

1. Τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τη Βιολογική Ποικιλότητα, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2204 (Α' 59/1994)
2. Το Πρωτόκολλο της Καρθαγένης για τη Βιοασφάλεια στη Σύμβαση του ΟΗΕ για τη Βιολογική Ποικιλότητα, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 3233 (Α' 51/2004)
3. Τη Σύμβαση Ραμσάρ "Για την προστασία των διεθνούς ενδιαφέροντος υγροτόπων ιδίως ως υδροβιοτόπων", η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 191 (Α' 350/1974)
4. Τη Σύμβαση της Βέρνης "Για την διατήρηση της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης", όπως κυρώθηκε με τον ν. 1335 (Α' 32/1983)
5. Τη Σύμβαση της Βόννης "Για την διατήρηση των αποδημητικών ειδών που ανήκουν στην άγρια πανίδα", η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2719 (Α' 106/1999)
6. Τη Σύμβαση για την Προστασία της Παγκόσμιου Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 1126 (Α' 32/1981)
7. Τη Σύμβαση της Βαρκελώνης για την προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από τη ρύπανση (1976) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει και έχει κωρωθεί από τους ν. 855 (Α' 235/1978), 3022 (Α' 144/2002), καθώς και τα συνοδευτικά της πρωτόκολλα όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν
8. Το Μεσογειακό Πρωτόκολλο για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση των Παράκτιων Ζωνών (Μαδρίτη, Ιανουάριος 2008)
9. Τη Σύμβαση για το Διεθνές Εμπόριο των Απειλούμενων με Εξαφάνιση ειδών της άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES, 1973)
10. Τη Σύμβαση για την καταπολέμηση της απερίμωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερίμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική, η οποία έχει κυρωθεί από τον ν. 2468 (Α' 32/1997)
11. Τη Διεθνή Συνθήκη σχετικά με τους Φυτογενετικούς Πόρους για τη Διατροφή και τη Γεωργία, η οποία κυρώθηκε από τον ν. 3165 (Α' 177/2003)
12. Τη Διεθνή Σύμβαση Προστασίας Φυτών, όπως έχει αναθεωρηθεί και ισχύει και η οποία κυρώθηκε από το ν. 3495 (Α' 215/2006)
13. Την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Τοπίου, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 3827 /2010 (Α' 30/2010)
14. Την οδηγία 92/43/ΕΟΚ «Για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (ΕΕL 206/7/22.7.1992)
15. Την οδηγία 2009/147/ΕΟΚ «περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών»

16. Την οδηγία 2000/60/EK «Για τα θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει
17. Την οδηγία 2008/56/EK «Για τον καθορισμό κοινοτικού πλαισίου δράσης στον τομέα της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον»
18. Την οδηγία 85/337/ΕΟΚ «Για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει
19. Την οδηγία 2007/2/EK «για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Κοινότητα (INSPIRE)»
20. Το άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδος
21. Τις διατάξεις του ν. 1469/1950 (Α' 169) «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων μεταγενεστέρων του 1830 – τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους»
22. Τις διατάξεις του ν. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α' 7)
23. Τις διατάξεις του ν. 996/1971, για τους εθνικούς δρυμούς, τα αισθητικά δάση και τα μνημεία της φύσης
24. Τις διατάξεις του ν. 177/1975, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 205/Α/1998), για τις περιοχές ελεγχόμενου κυνηγιού (Καταφύγια Άγρια Ζωής)
25. Τις διατάξεις του ν. 998/1979 «Για την προστασία των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας» (Α' 289)
26. Τις διατάξεις του ν. 1650/1986 (Α' 160/1986) «για την προστασία του περιβάλλοντος»
27. Τις διατάξεις του ν. 2742 (Α' 207/1999) «Χωροταξικός σχεδιασμός και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις»
28. Τις διατάξεις του ν. 3044/2002 (Α' 197) «Μεταφορά συντελεστή δόμησης και ρύθμισης άλλων θεμάτων αρμοδιότητας υπουργείου περιβάλλοντος, χωροταξίας και δημοσίων έργων»
29. Το π.δ. 80/1980 (Α' 40) «Προστασία του φυτικού γενετικού υλικού της χώρας»
30. Το π.δ. 67/1981 (Α' 23) «Περί προστασίας της αυτοφυούς χλωρίδας και της άγριας πανίδας και καθορισμού διαδικασίας συντονισμού και ελέγχου της έρευνας επ' αυτών»
31. Το π.δ. 658/1981 για την προστασία της ιχθυοπανίδας των λιμνών και ποταμών
32. Το π.δ. 434/1995 (Α' 248) "Μέτρα για τη διατήρηση και προστασία αυτοχθόνων φυλών αγροτικών ζώων"
33. Την υπ' αριθμ. 414985/1985 (Β' 757) κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει
34. Την υπ' αριθμ. 33318/3028/1998 (Β' 1289) κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει

αποφασίζονται τα εξής:

Άρθρο 1 – Σκοπός

1. Σκοπός των ρυθμίσεων είναι η αειφόρος διαχείριση και αποτελεσματική προστασία της βιοποικιλότητας, ως πολύτιμου και αναντικατάστατου εθνικού οικολογικού κεφαλαίου.
2. Η προστασία της βιοποικιλότητας προϋποθέτει διαδικασίες προγραμματισμού και διαχείρισης, στο πλαίσιο των οποίων εξασφαλίζεται ευρεία φάση διαβούλευσης, ώστε να αξιοποιείται η βέλτιστη επιστημονική γνώση και η διαθέσιμη τεχνογνωσία.
3. Οι ειδικότεροι στόχοι είναι οι ακόλουθοι:
 - α) Αποτελεσματική προστασία και διαχείριση των σημαντικών περιοχών για τη βιοποικιλότητα, μέσα από τη βέλτιστη οργάνωση και λειτουργία του εθνικού συστήματος προστατευόμενων περιοχών.
 - β) Ικανοποιητική ενσωμάτωση και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου για την προστασία της βιοποικιλότητας.
 - γ) Επίτευξη ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης της βιοποικιλότητας και των οικοτόπων και των ειδών χλωρίδας και πανίδας, ιδίως εκείνων που χαρακτηρίζονται ως σημαντικά.
 - δ) Αποτελεσματικοί μηχανισμοί επιτήρησης, ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την προστασία της βιοποικιλότητας.
 - ε) Απόκτηση επαρκούς γνώσης για την κατάσταση των ειδών και οικοσυστημάτων, ως κύριο εργαλείο για την αποτελεσματική διαχείριση και προστασία της βιοποικιλότητας.

στ) Ενσωμάτωση της συνιστώσας της διατήρησης της βιοποικιλότητας σε όλα τα επίπεδα σχεδιασμού και στις τομεακές και αναπτυξιακές πολιτικές της χώρας.

Άρθρο 2 – Ορισμοί

- Βιολογική ποικιλότητα ή βιοποικιλότητα: Οι διαφορετικές δομές με τις οποίες εκφράζεται η ζωή στα διαφορετικά επίπεδα οργάνωσής της, από το γενετικό, το επίπεδο των ειδών, το επίπεδο των οικοσυστημάτων, μέχρι το επίπεδο του τοπίου, όπου κι αν βρίσκονται αυτές οι δομές, δηλαδή στην ξηρά, στο νερό ή στον αέρα, καθώς και τον τρόπο έκφρασης αυτής της ποικιλίας σε χωρική και χρονική κλίμακα.
- Γεώτοποι: οι γεωλογικές-γεωμορφολογικές δομές που αντιπροσωπεύουν σημαντικές στιγμές της γεωλογικής ιστορίας της γης, είναι σημαντικοί μάρτυρες της μακράς εξέλιξής της ή δείχνουν σύγχρονες φυσικές, γεωλογικές διεργασίες που συνεχίζουν να εξελίσσονται στην επιφάνεια της Γης
- Ζώνη Ειδικής Προστασίας: Περιοχή προστασίας με βάση την Οδηγία 2009/147/ΕΚ, η οποία περιλαμβάνεται στο δίκτυο Natura 2000 σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ.
- Ειδική Ζώνη Διατήρησης: Ένας Τόπος Κοινοτικής Σημασίας ορισμένος μέσω κανονιστικής, διοικητικής ή/και συμβατικής πράξης, στον οποίο εφαρμόζονται τα μέτρα διαχείρισης που απαιτούνται για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης των τύπων φυσικών οικοτόπων ή/και των ενδιαιτημάτων των ειδών για τα οποία ορίστηκε ο τόπος, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ.
- Ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης ενός είδους: Η κατάσταση ενός είδους, για το οποίο (α) τα δεδομένα της δυναμικής των πληθυσμών του καταδεικνύουν τη συνέχιση της ύπαρξής του, σε μακροπρόθεσμη βάση, ως ζωτικό συστατικό στοιχείο των τύπων φυσικών οικοτόπων στους οποίους ανήκει, β) το γεωγραφικό εύρος κατανομής του δεν παρουσιάζει μείωση, ούτε υπάρχει κίνδυνος να μειωθεί στο άμεσο μέλλον, και γ) υπάρχει και θα συνεχίσει πιθανώς να υπάρχει ένα ενδιαίτημα επαρκούς έκτασης ώστε οι πληθυσμοί του να διατηρηθούν μακροπρόθεσμα.
- Κόκκινος κατάλογος: Κατάλογος που παρέχει πληροφορίες για την ταξινόμια, την κατάσταση διατήρησης και την κατανομή ειδών χλωρίδας και πανίδας, και άλλων στοιχείων της βιοποικιλότητας, τα οποία κατατάσσονται σε κατηγορίες επικινδυνότητας, σύμφωνα με κριτήρια που έχει θέσει η Διεθνής Ένωση για την Προστασία της Φύσης (IUCN), όπως προσαρμόζονται για περιφερειακές αξιολογήσεις (regional assessments).
- Ξενικό - εισβλητικό είδος: Είδος φυτού, ζώου ή άλλου οργανισμού, που εισάγεται, εκούσια ή ακούσια, από τον άνθρωπο, σε περιοχές εκτός του ιστορικά γνωστού εύρους εξάπλωσής του και το οποίο, επεκτεινόμενο μέσω της διασποράς, εγκαθιστά πληθυσμούς, μακριά από το σημείο της πρώτης εισαγωγής του σε φυσικά ή ημι-φυσικά οικοσυστήματα, επηρεάζοντας αρνητικά τη δομή και λειτουργία τους.
- Οικότοπος ενός είδους: Περιβάλλον οριζόμενο από βιολογικούς και μη βιολογικούς χαρακτηριστικούς παράγοντες, στο οποίο ζει το είδος σε ένα από τα στάδια του βιολογικού του κύκλου. Ο όρος είναι συνώνυμος με τον όρο «ενδιαίτημα».
- Οικοτουρισμός: Ο τουρισμός σε φυσικές περιοχές, ο οποίος, αντίθετα με τον μαζικό τουρισμό, δεν υπερβαίνει την φέρουσα ικανότητα της περιοχής όπου αναπτύσσεται, προωθεί την προστασία του φυσικού αλλά και του πολιτισμικού περιβάλλοντός της, συμβάλλοντας στην ευημερία των τοπικών πληθυσμών.
- Προστατευόμενη περιοχή: Γεωγραφικά καθορισμένη χερσαία, υδάτινη ή/και θαλάσσια ή και μεικτού χαρακτήρα περιοχή, επιστημονικά τεκμηριωμένης οικολογικής σημασίας, αφιερωμένη στην προστασία και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και των φυσικών και συναφών πολιτιστικών πόρων, η οποία υπόκειται σε ρυθμίσεις με νομικά μέσα ή άλλους τρόπους, ώστε να επιτυγχάνονται ειδικοί στόχοι προστασίας.
- Τόπος Κοινοτικής Σημασίας: ένας τόπος ο οποίος συνεισφέρει σημαντικά στη διατήρηση ή την αποκατάσταση ενός τύπου φυσικού οικοτόπου του παραρτήματος I ή ενός είδους του παραρτήματος II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, ο οποίος μπορεί επί πλέον να συνεισφέρει σημαντικά στη συνοχή του Δικτύου "Natura 2000" ή/και να συνεισφέρει σημαντικά στη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε συγκεκριμένες περιοχές και περιλαμβάνεται στον ειδικό κατάλογο σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

- Υγρότοποι: Υδάτινα συστήματα φυσικά ή τεχνητά, μόνιμα ή εποχικά, με νερό στάσιμο ή ρέον, γλυκό, υφάλμυρο ή αλμυρό, τα οποία χαρακτηρίζονται από το αβαθές του νερού. Σ' αυτούς περιλαμβάνονται και περιοχές που καλύπτονται με θαλασσίνο νερό, το βάθος του οποίου κατά τη ρηχία δεν υπερβαίνει τα έξι μέτρα. Ως μικροί παράκτιοι ή εσωτερικοί υγρότοποι ορίζονται οι υγρότοποι εκτάσεως μέχρι τριάντα (30) στρέμματα.

Άρθρο 3 – Εθνικό σύστημα προστατευόμενων περιοχών

1. Το Εθνικό Σύστημα Προστατευόμενων Περιοχών αποτελείται από όλες τις περιοχές που υπάγονται σε μια ή περισσότερες από τις κατηγορίες του άρθρου 19 του ν.1650/1986, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 3 του παρόντος νόμου, με στόχο την αποτελεσματική προστασία της βιοποικιλότητας και των λοιπών οικολογικών αξιών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η εποπτεία της λειτουργίας και ο κεντρικός συντονισμός του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών αποτελεί ευθύνη του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το οποίο συνεπικουρείται επιστημονικά από την Επιτροπή «Φύση».
2. Το άρθρο 18 του ν. 1650/1986, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η βιοποικιλότητα, η φύση και το τοπίο προστατεύονται και διατηρούνται, ώστε να διασφαλίζονται οι φυσικές διεργασίες, η αποδοτικότητα των φυσικών πόρων, η ισορροπία και η εξέλιξη των οικοσυστημάτων, καθώς και η ποικιλομορφία, η ιδιαιτερότητα ή η μοναδικότητα των συνιστωσών τους.

2. Χερσαίες, υδάτινες ή μικτού χαρακτήρα περιοχές, μεμονωμένα στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενα προστασίας και διατήρησης λόγω της οικολογικής, γεωμορφολογικής, βιολογικής, επιστημονικής ή αισθητικής σημασίας τους.

3. Οι περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 19, ως:

 - Περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης
 - Περιοχές προστασίας της φύσης
 - Φυσικά πάρκα και ειδικότερα ως: εθνικά ή περιφερειακά πάρκα
 - Περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών και ειδικότερα ως: ειδικές ζώνες διατήρησης, ζώνες ειδικής προστασίας ή/και καταφύγια άγριας ζωής
 - Προστατευόμενα τοπία ή προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί

4. Αν, για την προστασία και διατήρηση των περιοχών, των στοιχείων ή των συνόλων της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλεται παράλληλα η εφαρμογή ορισμένων μέτρων σε γειτονικές εκτάσεις, οι παραπάνω περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα αποτελούν κεντρικό τμήμα μιας ευρύτερης περιοχής στην οποία τα αναγκαία μέτρα προστασίας κλιμακώνονται κατά ζώνες.

5. α) Για τα αντικείμενα προστασίας και διατήρησης της παρ. 3 με τις ζώνες τους καταρτίζονται σχέδια διαχείρισης, με τα οποία, στο πλαίσιο των όρων και προϋποθέσεων που τίθενται στις πράξεις χαρακτηρισμού, (α) καθορίζονται τα αναγκαία μέτρα οργάνωσης και λειτουργίας για τη διατήρηση των προστατευόμενων αντικειμένων, (β) εξειδικεύονται οι όροι και περιορισμοί άσκησης δραστηριοτήτων και εκτέλεσης έργων με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 19 και της παραγράφου 9 του άρθρου 21 και (γ) προσδιορίζονται αναλυτικά οι κατευθύνσεις και οι προτεραιότητες για την υλοποίηση έργων, δράσεων και μέτρων που απαιτούνται για την αποτελεσματική προστασία, διαχείριση και αποκατάσταση των κατά περίπτωση προστατευόμενων αντικειμένων. Τα σχέδια διαχείρισης συνοδεύονται από σχέδια δράσης, στα οποία εξειδικεύονται τα αναγκαία μέτρα, δράσεις, έργα και προγράμματα, οι φάσεις, το κόστος, οι πηγές και οι φορείς χρηματοδότησής τους, καθώς και το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσής τους και οι φορείς εφαρμογής τους.

β) Τα σχέδια διαχείρισης εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τις κατηγορίες 1, 2, 3, 4.1 και 4.2 ή με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης για τις κατηγορίες 4.3 και 5 του άρθρου 19, όπως ισχύει. Για τις

περιοχές των κατηγοριών 1, 2, 3, 4.3 και 5 του άρθρου 19, οι πράξεις έγκρισης των σχεδίων διαχείρισης εκδίδονται υποχρεωτικώς εντός εξαμήνου από τον χαρακτηρισμό της περιοχής ως προστατευόμενης και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για τις περιοχές των κατηγοριών 4.1 και 4.2 του άρθρου 19, οι πράξεις έγκρισης των σχεδίων διαχείρισης λαμβάνουν υπόψη τους εθνικούς στόχους διατήρησης που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως αυτή προσδιορίζεται στο εδάφιο γ) της παραγράφου 4.1. του άρθρου 19.

γ) Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και για την κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης για τα προστατευόμενα είδη της χλωρίδας και πανίδας, καθώς και για τους τύπους οικοτόπων του παραρτήματος Ι της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

δ) Οι προδιαγραφές και το περιεχόμενο των σχεδίων διαχείρισης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ε) Τα σχέδια διαχείρισης έχουν ισχύ για χρονικό διάστημα πέντε ετών. Αν η πενταετία παρέλθει χωρίς να εγκριθεί νέο σχέδιο διαχείρισης, η ισχύς του υφιστάμενου παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι της εγκρίσεως του νέου σχεδίου.

6. Αντικείμενα προστασίας και διατήρησης, κατά την έννοια της παραγράφου 1 αποτελούν επίσης τα είδη της αυτοφυούς χλωρίδας, της άγριας πανίδας και των μικροοργανισμών.»

3. Το άρθρο 19 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 του ν. 3851/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου:

1. α) Ως **περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης** (Strict nature reserves) χαρακτηρίζονται εκτάσεις με εξαιρετικά ευαίσθητα οικοσυστήματα, ενδιαίτηματα σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας ή άγριας πανίδας ή εκτάσεις που έχουν σημαίνουσα θέση στον κύκλο ζωής σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της άγριας πανίδας. Οι περιοχές αυτές υπόκεινται σε αυστηρή φύλαξη από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Στις περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης απαγορεύεται κάθε δραστηριότητα. Κατ' εξαίρεση, μπορεί να επιτρέπονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του οικείου σχεδίου διαχείρισης, η διεξαγωγή επιστημονικών ερευνών εφόσον εξασφαλίζεται υψηλός βαθμός προστασίας, όπως και η εκτέλεση εργασιών που κρίνονται απολύτως αναγκαίες για τη μη αλλοίωση εκείνων των χαρακτηριστικών που διασφαλίζουν τη διατήρηση των προστατευτέων αντικειμένων, ειδών ή οικοτόπων.

β) Οι περιοχές αυτές περιβάλλονται από περιφερειακή – ρυθμιστική ζώνη προστασίας, επαρκούς έκτασης, ώστε να κλιμακώνονται οι όροι και περιορισμοί για την καλύτερη διασφάλιση του προστατευτέου αντικειμένου.

2. Ως **περιοχές προστασίας της φύσης** (Nature reserves) χαρακτηρίζονται εκτάσεις μεγάλης οικολογικής ή βιολογικής αξίας. Στις περιοχές αυτές προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον από κάθε δραστηριότητα ή επέμβαση που είναι δυνατό να μεταβάλει ή να αλλοιώσει τη φυσική κατάσταση, σύνθεση ή εξέλιξή του. Κατ' εξαίρεση, μπορούν να επιτρέπονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του οικείου σχεδίου διαχείρισης, η εκτέλεση εργασιών, ερευνών και η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς προστασίας.

3. α) Ως **φυσικά πάρκα** (Natural parks) χαρακτηρίζονται χερσαίες, υδάτινες ή μικτού χαρακτήρα περιοχές, εφόσον παρουσιάζουν ιδιαίτερη αξία και ενδιαφέρον λόγω της ποιότητας και ποικιλίας των φυσικών και πολιτιστικών τους χαρακτηριστικών, ιδίως βιολογικών, οικολογικών, γεωμορφολογικών και αισθητικών και παράλληλα προσφέρουν σημαντικές δυνατότητες για ανάπτυξη δραστηριοτήτων που εναρμονίζονται με την προστασία της φύσης και του τοπίου. Τα φυσικά πάρκα διακρίνονται σε εθνικά και περιφερειακά.

β) Ο χαρακτηρισμός περιοχών ως φυσικών πάρκων αποσκοπεί στη διαφύλαξη της φυσικής κληρονομιάς και της βιοποικιλότητας, καθώς και στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας ευρύτερων περιοχών της χώρας με παράλληλη παροχή στο κοινό δυνατοτήτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και φυσιολατρικών δραστηριοτήτων.

γ) Όταν το φυσικό πάρκο ή μεγάλο τμήμα του καταλαμβάνει θαλάσσια ή δασική περιοχή, μπορεί να χαρακτηρίζεται ειδικότερα ως θαλάσσιο πάρκο ή εθνικός ή περιφερειακός δρυμός, αντίστοιχα.

δ) Για την εκπλήρωση των ως άνω σκοπών, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα και διεξάγονται επιστημονικές έρευνες, ώστε οι περιοχές αυτές να προστατεύονται επαρκώς τόσο από φυσικές αιτίες υποβάθμισης όσο και από ανθρώπινες ενέργειες και επεμβάσεις που προκαλούν αλλοίωση της κατάστασης διατήρησης των προστατευτέων αξιών.

ε) Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, στα φυσικά πάρκα επιτρέπεται η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, οι οποίες προσαρμόζονται στο φυσικό περιβάλλον και την τοπική αρχιτεκτονική, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές προβλέπονται στην πράξη χαρακτηρισμού και το σχέδιο διαχείρισης.

στ) Για τη σαφή και κατανοητή από όλους τους χρήστες των περιοχών αυτών προστασία και διαχείριση μπορεί να προβλέπεται η οριοθέτηση ζωνών προστασίας εντός των φυσικών πάρκων και ο καθορισμός ικανής έκτασης απόλυτης προστασίας ή προστασίας της φύσης (πυρήνας). Ο καθορισμός σαφώς οριοθετημένων περιφερειακών του πυρήνα ζωνών προστασίας και/ή ήπιας ανάπτυξης, με κλιμάκωση του βαθμού προστασίας γίνεται πάντα με γνώμονα την ολοκληρωμένη προστασία των προστατευτέων οικολογικών αξιών.

ζ) Οι Εθνικοί Δρυμοί που έχουν κηρυχθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 78 του ν.δ. 86/1969, όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.δ. 996/1971 και οι Υγρότοποι Διεθνούς Σημασίας κατά τη Σύμβαση Ραμσάρ (ν.δ. 191/1974) χαρακτηρίζονται εθνικά ή περιφερειακά πάρκα με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατά τη διαδικασία του άρθρου 21 του παρόντος.

η) Τα φυσικά πάρκα διακρίνονται σε εθνικά και περιφερειακά πάρκα.

3.1 Εθνικά πάρκα (National parks)

Ως εθνικά πάρκα χαρακτηρίζονται περιοχές μεγάλης έκτασης που είτε λόγω της θέσης τους, όπως διασυννοριακές, είτε λόγω της εξέχουσας οικολογικής σπουδαιότητάς τους θεωρούνται ως σημαντικές σε εθνικό επίπεδο.

3.2 Περιφερειακά πάρκα (Regional parks)

α) Ως περιφερειακά πάρκα χαρακτηρίζονται περιοχές που είτε λόγω της θέσης τους είτε λόγω της οικολογικής σπουδαιότητάς τους θεωρούνται σημαντικές σε περιφερειακό επίπεδο.

β) Ειδικά για τις περιστατικές φυσικές περιοχές που χαρακτηρίζονται ως περιφερειακά πάρκα, ως κύρια προστατευτέα αξία ορίζεται η διατήρηση του οικοσυστήματος σε ικανοποιητική κατάσταση, ώστε να παρέχει οικολογικές υπηρεσίες, όπως η βελτίωση της ποιότητας του αέρα, η ρύθμιση του κλίματος και του κύκλου νερού και η παροχή δυνατοτήτων αναψυχής στους κατοίκους των αστικών κέντρων. Οι περιοχές αυτές είναι δυνατόν να χαρακτηρίζονται ως «ήσυχες περιοχές στην ύπαιθρο», κατά την έννοια του εδαφίου ιγ) του άρθρου 3 της κοινοτικής οδηγίας 2002/49/ΕΚ.

γ) Στις αγροτικές περιοχές υψηλής βιολογικής σημασίας που χαρακτηρίζονται ως περιφερειακά πάρκα, ως κύρια προστατευτέα αξία ορίζεται η διατήρηση των τοπικών ποικιλιών φυτικού υλικού και φυλών ζώων, καθώς και των δομικών στοιχείων του αγροτικού τοπίου (π.χ. φυτοφράχτες και ακαλλιέργητες νησίδες στα όρια αγρών).

4. α) Ως περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών (Habitat / species management areas) χαρακτηρίζονται εκτάσεις χερσαίες, υδάτινες ή θαλάσσιες που υπόκεινται σε ενεργό διαχείριση για τη διασφάλιση της διατήρησης των προστατευτέων οικοτόπων και ειδών.

β) Διακρίνονται σε Ειδικές Ζώνες Διατήρησης, Ζώνες Ειδικής Προστασίας και Καταφύγια Άγριας Ζωής.

4.1 Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (Special areas of conservation)

α) Οι περιοχές που περιέχονται στον κατάλογο των Τόπων Κοινοτικής Σημασίας, ο οποίος περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 της Απόφασης 2006/613/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως εκάστοτε ισχύει, χαρακτηρίζονται με τον παρόντα νόμο ως Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (ΕΖΔ) και επισυνάπτονται ως παράρτημα στον παρόντα νόμο (παράρτημα 1). Αναλυτικοί και ψηφιοποιημένοι χάρτες των ΕΖΔ τηρούνται σε αρχείο και είναι διαθέσιμοι στο κοινό από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

β) Περιοχές της κατηγορίας αυτής μπορούν επιπλέον να ενταχθούν σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία προστασίας του παρόντος άρθρου σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, διασφαλίζεται ότι η οριοθέτηση, η πιθανή ζώνωση και οι θεσμοθετούμενες ρυθμίσεις, απαγορεύσεις, όροι και περιορισμοί συνάδουν με τον στόχο προστασίας τους.

γ) Μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου του 2012, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κατόπιν γνωμοδότησης της Επιτροπής «Φύση», καθορίζονται εθνικοί στόχοι διατήρησης των τύπων οικοτόπων και των ειδών κοινοτικής σημασίας (Παραρτήματα Ι και ΙΙ της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ) που απαντώνται στην ελληνική επικράτεια με στόχο την επίτευξη ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησής τους στο σύνολο της εξάπλωσής τους μέχρι το 2020. Με την ίδια ή άλλες αποφάσεις ανά ΕΖΔ ή ομάδες τέτοιων, καθορίζονται επίσης στόχοι διατήρησης ανά ΕΖΔ, με στόχο την επίτευξη ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης των ενδιαιτημάτων και των ειδών που απαντώνται σε κάθε μια περιοχή, και περιγράφονται στο τυποποιημένο έντυπο δεδομένων, με εξαίρεση εκείνα που θεωρούνται μη-σημαντικά σύμφωνα με το τυποποιημένο έντυπο δεδομένων μέχρι το 2020, με βάση τα παρακάτω κριτήρια:

α. τις οικολογικές απαιτήσεις τους

β. την κατάσταση διατήρησής τους σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο

γ. τις απειλές και τους κινδύνους υποβάθμισης, καταστροφής ή όχλησης τους

δ. την εθνική και ευρωπαϊκή σημασία τους για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας

ε. τη συνολική συνοχή του δικτύου «Natura 2000».

δ) Οι στόχοι διατήρησης πρέπει να είναι μετρήσιμοι, ενδεδειγμένοι για την κάθε ΕΖΔ, περιεκτικοί και συνεκτικοί. Στις περιπτώσεις που η κατάσταση διατήρησης ενός τύπου ενδιαιτηματος ή ενός είδους δεν είναι γνωστή, οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ εκπονούν κατά προτεραιότητα προγράμματα έρευνας και συγκέντρωσης στοιχείων και πληροφοριών, με στόχο τον εμπλουτισμό της γνώσης ώστε να καθοριστεί η κατάσταση διατήρησης του ενώ οι στόχοι διατήρησης και τα μέτρα διατήρησης που αποσκοπούν κατ' αρχήν στην διατήρησή τους και την πρόληψη οποιασδήποτε υποβάθμισης, όχλησης ή καταστροφής τους.

ε) Οι στόχοι και τα μέτρα διατήρησης ανά ΕΖΔ ενσωματώνονται στο σχέδιο διαχείρισης που προβλέπει η παράγραφος 5 του άρθρου 18 του ν. 1650/1986, από τις εποπτεύουσες υπηρεσίες, κατόπιν αξιολόγησης των δεδομένων για την κάθε περιοχή και των σχετικών στόχων διατήρησης.

στ) Στην περίπτωση που ΕΖΔ εμπίπτουν στην αρμοδιότητα Φορέα Διαχείρισης, ο οικείος Φορέας Διαχείρισης συντονίζει την παραπάνω διαδικασία.

ζ) Η υλοποίηση δράσεων διαχείρισης των ΕΖΔ ξεκινά το συντομότερο δυνατό και όχι αργότερα από τις 20 Σεπτεμβρίου 2012.

η) Ρυθμίσεις με οριζόντιο ή και ειδικότερο χαρακτήρα για την προστασία και οικολογική διαχείριση των ΕΖΔ είναι δυνατόν να εξειδικεύονται περαιτέρω, καθώς και να ορίζονται πρόσθετες, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των εκάστοτε συναρμόδιων υπουργών.

θ) Καταργείται η παρ. Β.2. του άρθρου 4 της ΚΥΑ 33318/3028/28.12.1998 (ΦΕΚ 1289 Β'128.12.1998).

4.2 Ζώνες Ειδικής Προστασίας (Special Protection Areas)

α) Με τον παρόντα νόμο εγκρίνεται ο κατάλογος των περιοχών της ελληνικής επικράτειας που έχουν ταξινομηθεί ως «Ζώνες Ειδικής Προστασίας» (ΖΕΠ) βάσει του άρθρου 4 της Οδηγίας 2009/147/ΕΟΚ και έχουν ενταχθεί στο κοινοτικό δίκτυο προστατευόμενων περιοχών Natura 2000, ο οποίος προσαρτάται ως παράρτημα στον παρόντα νόμο (παράρτημα 2). Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής, το Παράρτημα αναμορφώνεται βάσει των τροποποιήσεων του καταλόγου μεταγενέστερων ΖΕΠ.

β) Οι ΖΕΠ μπορούν επιπλέον να ενταχθούν σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία προστασίας σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το παρόν άρθρο διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, διασφαλίζεται ότι η οριοθέτηση, η ζώνωση και οι θεσμοθετούμενες ρυθμίσεις, απαγορεύσεις, όροι και περιορισμοί των προστατευόμενων περιοχών συνάδουν με τον στόχο προστασίας τους.

γ) Ρυθμίσεις με οριζόντιο ή και ειδικότερο χαρακτήρα για την προστασία και οικολογική διαχείριση των ΖΕΠ είναι δυνατό να εξειδικεύονται περαιτέρω καθώς και να ορίζονται πρόσθετες τέτοιες, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής και των εκάστοτε συναρμόδιων υπουργών.

4.3 Καταφύγια Άγριας Ζωής (Wildlife refuges)

α) Ως Καταφύγια Άγριας Ζωής χαρακτηρίζονται φυσικές περιοχές, (χερσαίες, υγροτοπικές ή θαλάσσιες), που έχουν ιδιαίτερη σημασία ως σημαντικοί τόποι ανάπτυξης της άγριας χλωρίδας ή ως βιότοποι αναπαραγωγής, διατροφής, διαχείμασης ειδών της άγριας πανίδας, ή ως περιοχές αναπαραγωγής ψαριών και συγκέντρωσης γόνου, ή, τέλος, ως σημαντικά θαλάσσια ενδιαίτηματα. Ως καταφύγια άγριας ζωής μπορούν να χαρακτηρίζονται και οι οικολογικοί διάδρομοι μεταξύ άλλων κατηγοριών προστατευόμενων περιοχών του παρόντος κεφαλαίου.

β) Εντός των Καταφυγίων Άγριας Ζωής απαγορεύονται η θήρα, η αλιεία, η σύλληψη της άγριας πανίδας, η συλλογή της άγριας χλωρίδας, η με κάθε τρόπο καταστροφή ζώνης με φυσική βλάστηση, η καταστροφή των φυτοφρακτών, η αμμοληψία, η αποστράγγιση, η επιχωμάτωση και αποξήρανση ελωδών εκτάσεων, η ρύπανση των υδατικών συστημάτων, η διάθεση ή απόρριψη αποβλήτων, η δόμηση εκτός σχεδίου πόλεως και ορίων οικισμών, η ανάπτυξη ιχθυοκαλλιεργειών, η διενέργεια στρατιωτικών ασκήσεων, καθώς και η υπαγωγή έκτασης του Καταφυγίου σε πολεοδομικό ή ρυμοτομικό σχεδιασμό. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η σύλληψη ειδών της άγριας πανίδας μόνο για ερευνητικούς σκοπούς, κατόπιν σχετικής αδείας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις. Επίσης, επιτρέπεται η εγκατάσταση παρατηρητηρίων της άγριας πανίδας.

γ) Εντός των καταφυγίων άγριας ζωής, οι αρμόδιες κατά περίπτωση υπηρεσίες δύνανται να προγραμματίζουν και να εκτελούν ειδικά έργα βελτίωσης του βιοτόπου και έργα ικανοποίησης των οικολογικών αναγκών του βιολογικού κύκλου των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφούς χλωρίδας και ιδίως αναδάσωση, διατήρηση ακαλλιέργητων εκτάσεων, διατήρηση εκτάσεων με παραδοσιακές καλλιέργειες, διατήρηση φυτοφρακτών, έργα αναβάθμισης και αποκατάστασης υγροτοπικών εκτάσεων, δημιουργία και ανάπτυξη ζωνών φυτικής βλάστησης, δημιουργία δένδροστοιχιών κατά μήκος των αγροτικών δρόμων και ελωδών εκτάσεων. Τα έργα αυτά πρέπει να περιγράφονται σε ειδικές μελέτες διαχείρισης, οι οποίες εγκρίνονται από τον Γενικό Γραμματέα της

οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Οι προδιαγραφές για τη σύνταξή τους καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

δ) Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τηρεί βάση δεδομένων με όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για την οικολογική κατάσταση και την κατάσταση διαχείρισης όλων των Καταφυγίων Άγριας Ζωής ανά την επικράτεια και δίδει τις κατευθύνσεις προς τους Γενικούς Γραμματείς Διοίκησης για την αιφορική διαχείριση των περιοχών αυτών.

ε) Οι περιοχές που είναι χαρακτηρισμένες ως Καταφύγια Άγριας Ζωής μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, εντάσσονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

στ) Δια του παρόντος, καταργείται η παράγραφος 3 του άρθρου 57 του ν. 2637/1998.

5. α) Ως **προστατευόμενα τοπία** (Protected landscapes / seascapes) και **φυσικοί σχηματισμοί** χαρακτηρίζονται περιοχές μεγάλης οικολογικής, αισθητικής ή πολιτισμικής αξίας και εκτάσεις που είναι ιδιαίτερα πρόσφορες για αναψυχή του κοινού ή συμβάλλουν στην προστασία φυσικών πόρων λόγω των ιδιαίτερων φυσικών ή ανθρωπογενών χαρακτηριστικών τους. Στα προστατευόμενα τοπία μπορεί να δίνονται με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά τους, ειδικότερες ονομασίες, όπως αισθητικό δάσος, τοπίο άγριας φύσης, τοπίο αγροτικό, αστικό. Ως προστατευόμενα στοιχεία του τοπίου χαρακτηρίζονται τμήματα ή συστατικά στοιχεία του τοπίου που έχουν ιδιαίτερη οικολογική, αισθητική ή πολιτιστική αξία ή συμβάλλουν στην προστασία φυσικών πόρων λόγω των ιδιαίτερων φυσικών ή ανθρωπογενών χαρακτηριστικών τους, όπως αλσύλια, παραδοσιακές καλλιέργειες, αγροικίες, μονοπάτια, πέτρινοι φράχτες και αναβαθμίδες, προστατευτικές φυτείες, κρήνες.

β) Ως προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί (Protected natural formations) χαρακτηρίζονται λειτουργικά τμήματα της φύσης ή μεμονωμένα δημιουργήματά της, που έχουν ιδιαίτερη επιστημονική, οικολογική ή αισθητική αξία ή συμβάλλουν στην διατήρηση των φυσικών διεργασιών και στην προστασία φυσικών πόρων, όπως δέντρα, συστάδες δέντρων και θάμνων, προστατευτική βλάστηση, παρόχθια και παράκτια βλάστηση, φυσικοί φράχτες, καταρράκτες, πηγές, φαράγγια, θίνες, ύφαλοι, σπηλιές, βράχοι, απολιθωμένα δάση, δέντρα ή τμήματά τους, παλαιοντολογικά ευρήματα, κοραλλιογενείς, γεωμορφολογικοί σχηματισμοί και γεώτοποι. Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί που έχουν μνημειακό χαρακτήρα χαρακτηρίζονται ειδικότερα ως διατηρητέα μνημεία της φύσης (Protected natural monuments). Ενέργειες ή δραστηριότητες που μπορούν να επιφέρουν καταστροφή, φθορά ή αλλοίωση των προστατευόμενων φυσικών σχηματισμών όπως και των προστατευόμενων τοπίων ή των επιμέρους στοιχείων τους απαγορεύονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις των οικείων κανονισμών.

γ) Τοπία που έχουν κηρυχθεί ως αισθητικά δάση, ως περιαστικά δάση, ως προστατευτικά δάση και ως διατηρητέα μνημεία της φύσης, εντάσσονται δια του παρόντος σε αυτή την κατηγορία. Για τα ήδη κηρυγμένα Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους, με απόφαση Υπουργού ΠΕΚΑ, ρυθμίζονται οι όροι ένταξής τους.

6. Στις περιοχές (α) των παραγράφων 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, εξαιρουμένων πιθανών τμημάτων των περιοχών αυτών που αποτελούν περιοχές των παραγράφων 1 και 2, υγροτόπων Διεθνούς Σημασίας (υγρότοποι RAMSAR) και οικοτόπων προτεραιότητας περιοχών της Επικράτειας που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000, σύμφωνα με την απόφαση 2006/13/ΕΚ της Επιτροπής, καθώς και (β) στις γειτονικές εκτάσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου, επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ως μέσο για την προστασία του κλίματος, εφόσον με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα καθορίζονται στα πλαίσια της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του σταθμού, διασφαλίζεται η διατήρηση του προστατευτέου αντικείμενου της περιοχής.

7. Η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τηρεί βάση δεδομένων με όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για την οικολογική κατάσταση και την

κατάσταση διαχείρισης όλων των προστατευόμενων περιοχών ανά την επικράτεια και δίνει τις κατευθύνσεις για την αειφορική διαχείριση των περιοχών αυτών».

4. Το άρθρο 21 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Για τον χαρακτηρισμό των προστατευόμενων περιοχών 1, 2, και 3, που προβλέπονται στο άρθρο 19 του παρόντος, την οριοθέτηση και τον καθορισμό, όρων δόμησης, χρήσεων γης και δραστηριοτήτων εντός αυτών, εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής προεδρικό διάταγμα, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής «Φύση» και του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, σε εφαρμογή ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης (ΕΠΜ). Η ανάθεση της ευθύνης σύνταξης ΕΠΜ πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ή του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και η έγκρισή της πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

β) Ειδικά ο χαρακτηρισμός και ο καθορισμός των ορίων και των τυχόν ζωνών προστασίας, περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου, που περιλαμβάνονται σε ζώνη οικιστικού ελέγχου (ΖΟΕ) γίνεται με την πράξη καθορισμού της ΖΟΕ και με τη διαδικασία του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

2. Για τον χαρακτηρισμό μιας περιοχής ως καταφυγίου άγριας ζωής εκδίδεται απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με βάση ειδική έκθεση που τεκμηριώνει την οικολογική αξία της περιοχής. Στην πράξη χαρακτηρισμού καθορίζονται προτεραιότητες διατήρησης για την κάθε περιοχή. Αποχαρακτηρισμός ή μείωση της έκτασης της προστατευόμενης περιοχής επιτρέπεται μόνο με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, κατόπιν αιτιολογημένης γνώμης του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

3. Για τον χαρακτηρισμό μιας περιοχής ως προστατευόμενο τοπίο ή ως προστατευόμενο φυσικό σχηματισμό εκδίδεται απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με βάση ειδική έκθεση που τεκμηριώνει την οικολογική αξία του προστατευτέου αντικειμένου. Στην πράξη χαρακτηρισμού καθορίζονται προτεραιότητες διατήρησης. Αποχαρακτηρισμός ή μείωση της έκτασης του προστατευτέου αντικειμένου επιτρέπεται μόνο με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κατόπιν αιτιολογημένης γνώμης του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

4. Η διάρκεια ισχύος των ειδικών περιβαλλοντικών μελετών ορίζεται σε 15 έτη. Εντός δυο ετών από την έγκριση της σχετικής ΕΠΜ, πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες οριοθέτησης της προστατευόμενης περιοχής και η θεσμοθέτηση μέτρων προστασίας και διαχείρισης, με βάση την εγκεκριμένη ΕΠΜ. Για κάθε τροποποίηση επί τα βελτίω των διαταγμάτων προστασίας περιοχών, για τις οποίες έχουν εγκριθεί ΕΠΜ, ως ημερομηνία έναρξης ισχύος των ΕΠΜ λογίζεται η ημερομηνία έγκρισης αυτής. Επικαιροποίηση των ΕΠΜ απαιτείται εάν μετά το πέρας της δεκαπενταετίας ισχύος κρίνεται απαραίτητη η τροποποίηση των μέτρων προστασίας και διαχείρισης που προβλέπονται στο διάταγμα χαρακτηρισμού. Επικαιροποίηση απαιτείται επίσης εάν κατά τη διάρκεια ισχύος σημειωθούν εξαιρετικά σοβαρές αλλαγές στην κατάσταση διατήρησης του προστατευτέου αντικειμένου.

5. Η διαδικασία ανάθεσης, σύνταξης και έγκρισης, όπως και οι προδιαγραφές των ειδικών περιβαλλοντικών μελετών και των ειδικών εκθέσεων ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου. Μέχρι τότε, εφαρμόζονται αναλόγως τα προβλεπόμενα από την ΚΥΑ 69269/5387/90 (ΦΕΚ 678 Β') με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στο σημείο α' της παραγράφου 1.

6. Με τα προεδρικά διατάγματα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, είναι δυνατόν η διαχείριση των προστατευόμενων αντικειμένων να ανατίθεται σε δημόσιες υπηρεσίες ή νομικά πρόσωπα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2742/1999.

7. Τα σχέδια των πράξεων χαρακτηρισμού που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ανακοινώνονται πριν από την οριστική διατύπωσή τους στους ενδιαφερομένους και κατατίθενται σε δημόσια διαβούλευση για διάστημα ενός μηνός.

8. Για περιοχές, στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, για τα οποία έχει αρχίσει η διαδικασία χαρακτηρισμού με προεδρικό διάταγμα και έως ότου εκδοθεί η πράξη χαρακτηρισμού ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να αναστείλει τις οικοδομικές εργασίες. Η ισχύς της υπουργικής αυτής απόφασης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται, με όμοια υπουργική απόφαση, για ένα ακόμη έτος.

9. Αιτήσεις για την έκδοση άδειας έργων και δραστηριοτήτων σε προστατευόμενες περιοχές, εφόσον έχουν υποβληθεί κατά τις διατάξεις της κείμενης σχετικής νομοθεσίας, πριν από την έκδοση των διαταγμάτων ή αποφάσεων χαρακτηρισμού των περιοχών αυτών που προβλέπονται στο άρθρο 21, εξετάζονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες κατ' απόκλιση των ρυθμίσεων των διαταγμάτων, αποφάσεων ή σχεδίων αυτών».

Άρθρο 4 – Διαχείριση προστατευόμενων περιοχών

1. Η διοίκηση και διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών των κατηγοριών 1, 2, 3, 4.1 και 4.2 του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του παρόντος είναι δυνατόν να ανατίθεται στους φορείς και τα άλλα σχήματα διαχείρισης του άρθρου 15 του ν. 2742/1999. Για τις κατηγορίες 4.3 και 5, η ευθύνη διαχείρισης ανήκει κατά περίπτωση στις οικείες αρχές.

2. α) Μετά το εδάφιο γ της πρώτης παραγράφου του άρθρου 15 του ν. 2742/1999, προστίθεται εδάφιο δ, ως εξής: «Με προεδρικό διάταγμα ύστερα από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, καθίσταται δυνατή η ίδρυση Διευθύνσεων Συντονισμού Προστατευόμενων Περιοχών σε επίπεδο Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Ευθύνη των διευθύνσεων είναι η εποπτεία και διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών που υπάγονται στη χωρική αρμοδιότητα των οικείων αποκεντρωμένων διοικήσεων, ο συντονισμός της φύλαξης από τα χωρικά αρμόδια σώματα ασφαλείας, καθώς και ο σχεδιασμός και η εφαρμογή μέτρων και δράσεων διαχείρισης, έρευνας, προστασίας και ενημέρωσης. Οι διευθύνσεις μπορούν να συνεπικουρούνται από μη αμειβόμενη Συμβουλευτική Επιτροπή αποτελούμενη από επιστήμονες ακαδημαϊκών ή ερευνητικών ιδρυμάτων, ειδικούς σε γνωστικά αντικείμενα συναφή με τον χαρακτήρα και τις οικολογικές απαιτήσεις των υπό διαχείριση προστατευόμενων περιοχών, καθώς και εκπρόσωπους περιβαλλοντικών οργανώσεων με αποδεδειγμένη εμπειρία, τεχνογνωσία και επιστημονική επάρκεια σε θέματα οικολογίας και διαχείρισης της βιοποικιλότητας».

β) Το εδάφιο δ της πρώτης παραγράφου, όπως ισχύει, αναριθμείται σε ε.

3. Το τρίτο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 15 του ν. 2742/1999 αντικαθίσταται ως εξής: «Η παροχή αιτιολογημένων γνωμοδοτήσεων πριν από την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση και την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στις περιοχές ευθύνης τους ή των οποίων οι επιπτώσεις επηρεάζουν, άμεσα ή έμμεσα, τις περιοχές αυτές καθώς και σε κάθε άλλο θέμα για το οποίο ζητείται η γνώμη τους από τις αρμόδιες αρχές.»

4. Η δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου της τέταρτης παραγράφου του άρθρου 15 του ν. 2742/1999 αντικαθίσταται ως εξής: «Ο πρόεδρος του Δ.Σ. ορίζεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Είναι πρόσωπο με απαιτούμενη προϋπόθεση την αναγνωρισμένη επιστημονική επάρκεια, εμπειρία και ενεργό δράση στα ζητήματα προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και δεν έχει καταδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση για τα

πλημμελήματα που προβλέπονται στον ν. 1650/1986, π.δ. 55/98, ν. 998/1979, ν. 86/1969 και στη νομοθεσία περί αυθαιρέτων».

5. Από το εδάφιο δ' της παραγράφου 5 απαλείφονται οι λέξεις «αποδίδεται ετησίως στο ΕΤΕΡΠΣ».

6. Μετά το εδάφιο ε' της παραγράφου 5 προστίθεται εδάφιο στ' ως εξής: «Στη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συνίσταται διοικητική μονάδα, για τον συντονισμό και την υποστήριξη των διοικητικών σχημάτων διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών. Στη μονάδα αυτή ανατίθεται η αρμοδιότητα συντονισμού, η νομική και διοικητική υποστήριξη των φορέων, η παρακολούθηση των προγραμμάτων τους, καθώς και η διευκόλυνση της οικονομικής λειτουργίας τους.»

Άρθρο 5 – Ρυθμίσεις για την προστασία και διαχείριση των περιοχών του Δικτύου Natura 2000

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, στις περιοχές του Δικτύου Natura 2000 ισχύουν οι εξής περιορισμοί:

- α) Απαγορεύεται η εγκατάσταση ιδιαιτέρως οχλουσών και επικίνδυνων βιομηχανικών εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της Οδηγίας 96/82/ΕΚ (Seveso), όπως ισχύει.
- β) Απαγορεύεται η εγκατάσταση βιομηχανικών εγκαταστάσεων υψηλής όχλησης, όπως αυτές ορίζονται στο Παράρτημα της ΚΥΑ 13727/724/2003 (ΦΕΚ Β' 1087/5.8.2003).
- γ) Απαγορεύεται ο καθορισμός περιοχών των κατηγοριών α και β της παρ. 2 του άρθρου 1, και Περιοχών Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης (Π.Ο.Τ.Α.) του άρθρου 29 του ν. 2545/1997.
- δ) Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται κριτήρια και ρυθμίσεις για τη λειτουργία ή την απομάκρυνση υπαρχουσών εγκαταστάσεων των ανωτέρω περιπτώσεων.
- ε) Απαγορεύεται η χρήση μη φιλικών προς το περιβάλλον μεθόδων παραγωγής γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται η εφαρμογή του καθεστώτος της πολλαπλής συμμόρφωσης σε όλη την έκταση των περιοχών Natura 2000.
- στ) Απαγορεύεται η τοποθέτηση κάθε είδους διαφημιστικών πινακίδων, πλην εκείνων που ενημερώνουν τον επισκέπτη για την περιοχή ή προωθούν τις ήπιες φυσιολατρικές δραστηριότητες.

2. α) Στα γήπεδα που βρίσκονται εκτός των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως ή εκτός των ορίων των προ του έτους 1923 νομίμως υφιστάμενων οικισμών ή εκτός των ορίων των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, σε Ειδικές Ζώνες Διατήρησης και Ζώνες Ειδικής Προστασίας, το ελάχιστο εμβαδόν για τη δόμηση καθορίζεται σε 10.000 τ.μ. Δεν εφαρμόζονται κανενός είδους σχετικές παρεκκλίσεις. Με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί να αυξηθεί με Προεδρικό Διάταγμα το ελάχιστο εμβαδόν.

β) Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, εξειδικεύεται η ως άνω διάταξη.

γ) Στα κάθε είδους σχέδια χρήσεων γης δεν επιτρέπεται ο καθορισμός ελάχιστου εμβαδού γηπέδων μικρότερου από το ως άνω προβλεπόμενο ούτε η επαναφορά σε ισχύ σχετικών παρεκκλίσεων κανενός είδους.

δ) Ειδικότερες υφιστάμενες διατάξεις ρύθμισης του χώρου, οι οποίες προβλέπουν μεγαλύτερα όρια αρτιότητας ή περιορίζουν τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης, διατηρούνται σε ισχύ.

3. Στις Ειδικές Ζώνες Διατήρησης και τις Ζώνες Ειδικής Προστασίας, εκτός οικοτόπων προτεραιότητας, μπορεί κατά περίπτωση να επιτραπεί η χωροθέτηση έργων και σχεδίων των οποίων οι επιπτώσεις έχουν εκτιμηθεί ως σημαντικές στην αντίστοιχη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μόνον εάν, στη βάση επαρκούς τεκμηρίωσης, αξιολογηθούν ως επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος για την εθνική οικονομία, δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση και έχουν προβλεφθεί ικανά για την περίπτωση αντισταθμιστικά μέτρα ώστε να διασφαλισθεί η συνολική

συνοχή του δικτύου προστατευόμενων περιοχών Natura 2000. Εντός δυο μηνών από την έγκριση των έργων και σχεδίων αυτών, ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις αναμενόμενες επιπτώσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα που ελήφθησαν. Το πρώτο εδάφιο της παράγραφο 2 του άρθρου 6 της ΚΥΑ 33318/3028/28.12.1998 (ΦΕΚ 1289 Β'128.12.1998) τροποποιείται αναλόγως.

4. Εκπονούνται και εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σχέδια διαχείρισης για όλες τις μορφές αλιείας (μέση, παράκτια και ερασιτεχνική) εντός των ΕΖΔ και των ΖΕΠ, τα οποία στοχεύουν στη διατήρηση των προστατευόμενων θαλάσσιων ειδών, οικοτόπων και ιχθυοαποθεμάτων της κάθε περιοχής, μέσω του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας, της αύξησης επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων και τοπικών ή/και χρονικών περιορισμών.

5. Απαγορεύεται η αλιεία με συρόμενα εργαλεία σε λιβάδια Ποσειδωνίας και σε περιοχές με κοραλλιογενείς σχηματισμούς επίπεδου τύπου.

6. Απαγορεύεται η αγκυροβολία σε λιβάδια Ποσειδωνίας και σε περιοχές με κοραλλιογενείς σχηματισμούς.

7. Απαγορεύεται η αλιεία με στατικά δίκτυα σε περιοχές με κοραλλιογενείς σχηματισμούς εδραίου τύπου.

8. Απαγορεύεται η εγκατάσταση και λειτουργία ιχθυοκαλλιεργειών σε λιβάδια Ποσειδωνίας.

Άρθρο 6 – Ειδικές ρυθμίσεις για την προστασία του φυσικού χώρου

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εκπονεί εθνικό σχέδιο προσαρμογής των δράσεων διαχείρισης οικοτόπων και ειδών χλωρίδας και πανίδας ανάλογα με τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

2. α) Με τις υπουργικές αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για την κατασκευή και λειτουργία μεγάλων έργων υποδομών, που καθ' οιονδήποτε τρόπο προβλέπεται να επηρεάζουν τους φυσικούς βιοτόπους διαβίωσης και εξάπλωσης απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας ή χλωρίδας ή να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα, ορίζεται η υποχρέωση καταβολής και το ύψος ειδικής εισφοράς, η οποία καταβάλλεται εκ μέρους του αναδόχου του έργου προς το «Πράσινο Ταμείο». Μέρος της εισφοράς αυτής διατίθεται για την επιστημονική καταγραφή και παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά την κατασκευή και λειτουργία του έργου στην πανίδα, τη χλωρίδα και τους οικοτόπους. Το υπόλοιπο της εισφοράς χρησιμοποιείται για έργα, προγράμματα και παρεμβάσεις αποκατάστασης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου.

β) Η ειδική εισφορά της προηγούμενης παραγράφου καταβάλλεται από τον ανάδοχο, μόλις πραγματοποιηθεί η πρώτη προς αυτόν πληρωμή από τον κύριο του έργου.

γ) Ο τρόπος υπολογισμού της ειδικής εισφοράς και κάθε άλλη λεπτομέρεια, που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών α) Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, β) Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και γ) Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το αργότερο εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος νόμου.

3. Ειδικότερα όσον αφορά τον παράκτιο χώρο, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μεριμνά για την έκδοση οδηγιών προς τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης παράκτιας ζώνης, σύμφωνα με τις υποδείξεις της σύστασης 2002/413/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

4. α) Οι μικροί παράκτιοι υγρότοποι με μέγεθος μικρότερο ή ίσο 480 στρ. οριοθετούνται ως στοιχεία της παράκτιας ζώνης και υπάγονται στις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας περί αιγιαλού.

Για τις παραπάνω ενέργειες λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια, η ισχύς έστω ενός από τα οποία πιστοποιεί την ύπαρξη υγροτόπου:

- κατάλληλες υδρολογικές συνθήκες, που οδηγούν σε κατάκλυση ή κορεσμό των εδαφών με επιφανειακό ή υπόγειο νερό σε συχνότητα και διάρκεια τέτοια, ώστε να είναι ικανές να στηρίζουν υγροτοπική κατά το πλείστον βλάστηση, η οποία είναι προσαρμοσμένη σε συνθήκες κορεσμένου εδάφους
- παρουσία υδρομορφικών εδαφών,
- παρουσία αλοφυτικής ή υδροφυτικής ή υπερυδατικής ή παρυδάτιας δενδρώδους βλάστησης

β) Ο κατάλογος των οριοθετημένων μικρών υγροτόπων εγκρίνεται εντός δύο ετών από τη δημοσίευση του παρόντος με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για τη δημιουργία του καταλόγου και την οριοθέτηση των υγροτόπων αξιοποιούνται υφιστάμενες καταγραφές, βάσεις δεδομένων και τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα. Για την προστασία τους από κάθε κρίσιμη και μη αναστρέψιμη υποβάθμιση, οι αρμόδιες υπηρεσίες περιβάλλοντος της χωρικά αρμόδιας Περιφέρειας εισηγούνται τον χαρακτηρισμό και την οριοθέτησή τους.

γ) Η αποτελεσματική φύλαξη των μικρών παράκτιων υγροτόπων αποτελεί αρμοδιότητα των κατά περίπτωση οικείων τοπικών αρχών. Στη περίπτωση που μικροί υγροτόποι βρίσκονται εντός ορίων οικισμών με την ένταξη τους στο κατάλογο του εδαφίου (β) εξαιρούνται των ορίων του οικισμού.

5. Οριοθετούνται η παράκτια ζώνη και ιδίως οι «αμμώδεις εκτάσεις» που χρήζουν προστασίας. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται τα κριτήρια οριοθέτησης. Στις εκτάσεις αυτές απαγορεύεται καταρχάς η δόμηση. Με την απόφαση οριοθέτησης μπορεί να εξειδικεύονται οι όροι και περιορισμοί δόμησης ή να τίθενται ειδικοί όροι για την προστασία τους. Μέσα στις εκτάσεις αυτές μπορεί να περιλαμβάνονται ο αιγιαλός και η παραλία εφόσον έχουν καθοριστεί.

6. Εκπονούνται και εγκρίνονται με κοινή απόφαση των υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής πενταετή σχέδια διαχείρισης για όλες τις μορφές αλιείας (μέση, παράκτια και ερασιτεχνική), τα οποία ανάμεσα σε άλλα μέτρα περιλαμβάνουν τοπικούς και χρονικούς περιορισμούς για την προστασία θαλάσσιων ειδών και οικοτόπων, περιοχών αναπαραγωγής ιχθύων και περιοχών γόνου, και αύξηση επιλεκτικότητας αλιευτικών εργαλείων. Η εκπόνηση και ανά πενταετία επικαιροποίηση των σχεδίων διαχείρισης βασίζεται σε σχετική έρευνα και επιστημονική παρακολούθηση.

7. Για την πραγματοποίηση αναδασμών εντός των ορίων προστατευόμενων περιοχών ακολουθείται η διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Σε κάθε περίπτωση κατοχυρώνεται η διατήρηση της φυσικής βλάστησης σε ποσοστό τουλάχιστον ίσο με αυτό που προϋπήρχε του αναδασμού.

8. Για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας η θαλάσσια κυκλοφορία παρακολουθείται, ελέγχεται και υπόκειται σε διαχείριση μέσω της λειτουργίας εθνικού συστήματος VTMISS (Vessel Traffic Monitoring Information System). Η λειτουργία του συστήματος αποτελεί αρμοδιότητα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

9. Μετά την παράγραφο 8 του άρθρου 22 του ν.1650/1986 προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής: «Υστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, εκδίδεται προεδρικό διάταγμα για τη θεσμοθέτηση οικονομικών κινήτρων για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, περιλαμβανομένου, ενδεχομένως, και συστήματος ανταποδοτικών οφελών ως κίνητρο σε ιδιώτες ή τοπικές κοινωνίες για τη διατήρησή τους, με στόχο την αναγνώριση της αξίας των υπηρεσιών και των λειτουργιών που προσφέρουν τα οικοσυστήματα, ειδικότερα όταν διατηρούνται σε ικανοποιητική κατάσταση».

Άρθρο 7 – Σημαντικά είδη χλωρίδας και πανίδας

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συντάσσει εθνικό κατάλογο σημαντικών ειδών χλωρίδας, πανίδας και τύπων φυσικών οικοτόπων, ο οποίος εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού. Ο κατάλογος υποδιαιρείται σε κατηγορίες προστασίας. Ως κατηγορίες προστασίας θεωρούνται οι κατηγορίες κινδύνου των εθνικών κόκκινων καταλόγων. Οι χρονικά πιο πρόσφατοι κόκκινοι κατάλογοι θεωρούνται οι κύριοι κατάλογοι απειλούμενων ειδών. Οι κατάλογοι αυτοί συμπληρώνονται ανάλογα με τα αποτελέσματα της απογραφής της κατάστασης της βιοποικιλότητας που προβλέπει το άρθρο 12 και τον κατάλογο ενδημικών ειδών που προβλέπει το άρθρο 9 του ν. 2742/1999 καθώς και σύμφωνα με τα υφιστάμενα επιστημονικά δεδομένα.

2. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με άλλους αρμόδιους φορείς εκπονεί και εφαρμόζει σχέδια δράσης, δίνοντας προτεραιότητα:

α) Στα είδη των οποίων η προστασία και διαχείριση επιβάλλεται από τις διεθνείς συμβάσεις που έχει κυρώσει η Ελλάδα, και από την κοινοτική νομοθεσία.

β) Στα είδη που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες κινδύνου του εθνικού και των διεθνών κόκκινων καταλόγων και στις διεθνείς συμβάσεις.

γ) Στα ενδημικά είδη.

δ) Στα είδη που παρουσιάζουν ιδιαίτερα κατακερματισμένη κατανομή.

ε) Στα είδη που είναι σημαντικά για τις τοπικές κοινωνίες (τροφή, πρώτες ύλες, παραδοσιακά φάρμακα), ακόμα και αν δεν περιλαμβάνονται στους κόκκινους καταλόγους.

στ) Στις ιθαγενείς φυλές ζώων ή ποικιλίες φυτών.

3. Το περιεχόμενο των σχεδίων δράσης των απειλούμενων ειδών καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, εντός ενός έτους από τη θεσμοθέτηση της συγκεκριμένης ρύθμισης. Τα σχέδια δράσης καταρτίζονται υπό την εποπτεία της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και εγκρίνονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής «Φύση».

Άρθρο 8 – Προστασία της ενδημικής βιοποικιλότητας

1. Για την προστασία των ενδημικών ειδών χλωρίδας και πανίδας και των μικροοργανισμών απαγορεύεται η αποκομιδή, συλλογή, κοπή, εκκρίζωση, κατοχή, μεταφορά δειγμάτων κάθε είδους, εμπορία, βλάβη, καταστροφή, και η απευθείας ή έμμεση θανάτωσή τους. Εξαιρούνται είδη της χλωρίδας και ιθαγενείς φυλές ζώων που είναι σημαντικά για την τοπική παραγωγή και κατανάλωση, εκτός αν το σχέδιο δράσης για τα είδη αυτά προβλέπει διαφορετικά.

2. Αιτήσεις για έκδοση αδειών για την εκπόνηση ερευνών ή μελετών που αφορούν ενδημικά είδη χλωρίδας και πανίδας και μικροοργανισμών εγκρίνονται από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στις αιτήσεις θα πρέπει να περιγράφεται αναλυτικά η μεθοδολογία που θα εφαρμοστεί και τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Με το πέρας της έρευνας ή μελέτης τα αποτελέσματα για την ενδημική βιοποικιλότητα κοινοποιούνται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Προαπαιτούμενο για την έκδοση σχετικής άδειας είναι ότι δεν θα υποστεί βλάβη το ενδημικό είδος ή άλλα προστατευόμενα είδη και προστατευόμενοι οικότοποι της περιοχής. Επίσης προαπαιτούμενη θεωρείται η παραίτηση από τυχόν προκύπτοντα δικαιώματα δικαιοχρησίας προς όφελος του δημοσίου.

3. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με φορείς με εγνωσμένη εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο, συγκεκριμένα με ακαδημαϊκά ιδρύματα, ερευνητικά ιδρύματα, επιστημονικές εταιρείες ή μη κυβερνητικές οργανώσεις που διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία, τεχνογνωσία και επιστημονική επάρκεια, καταρτίζει οδηγούς αναγνώρισης των κυριότερων ενδημικών ειδών χλωρίδας και πανίδας, ανά κατηγορία απειλής. Τους οδηγούς αυτούς αποστέλλει στις αρμόδιες αρχές και τα τελωνεία όλης της χώρας, ώστε να διευκολύνει το έργο του εντοπισμού των συναφών εγκληματικών πράξεων.

4. Το σύνολο των γενετικών πόρων της Ελλάδας λογίζεται ως εθνικό κεφάλαιο, του οποίου η χρήση υπόκειται σε όρους και περιορισμούς, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Σύμβασης της

Βόννης για την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και το δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από τη χρήση τους, και σύμφωνα με τις προβλέψεις της Σύμβασης της Βιοποικιλότητας για το θέμα. Η χρήση των γενετικών πόρων προϋποθέτει τη σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και την έγκριση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών.

Άρθρο 9- Ειδικές ρυθμίσεις για τα ξενικά - εισβλητικά είδη

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα και κέντρα, εκπονεί έρευνα επικινδυνότητας και συντάσσει κατάλογο των ξενικών-εισβλητικών ειδών στα οικοσυστήματα της χώρας .

2. Τα ξενικά-εισβλητικά είδη υποδιαιρούνται σε κατηγορίες ανάλογα με τον κίνδυνο εξάπλωσής τους και τις εκτιμώμενες επιπτώσεις στη δομή και λειτουργία των οικοσυστημάτων.

3. Ανάλογα με την κατηγορία κινδύνου το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συντάσσει σχέδια διαχείρισης των αντίστοιχων ξενικών-εισβλητικών ειδών. Τα σχέδια περιλαμβάνουν ρυθμίσεις για τα εξής θέματα:

α) Την πρόληψη εισαγωγής ξενικών- εισβλητικών ειδών, την ενημέρωση και την ανταλλαγή πληροφοριών.

β) Τον έγκαιρο εντοπισμό και την εξάλειψη, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης της διάδοσης των ξενικών-εισβλητικών ειδών.

γ) Την παρακολούθηση, τον έλεγχο και το μακροπρόθεσμο περιορισμό της εξάπλωσης των ξενικών-εισβλητικών ειδών.

δ) Την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας των οικοσυστημάτων που επηρεάστηκαν από την εγκατάσταση πληθυσμών ξενικών-εισβλητικών ειδών.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, καθορίζονται ειδικότεροι όροι διαχείρισης και απόρριψης του έρματος των πλοίων για τον περιορισμό της εισαγωγής ξενικών-εισβλητικών ειδών θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας και μικροοργανισμών.

5. Ιδρύεται κέντρο με ενδεικτικό τίτλο «Κέντρο Υποδοχής Δημευμένων Ξενικών Ειδών Πανίδας». Στο Κέντρο φιλοξενούνται, σε συνθήκες που εξασφαλίζουν την υγιή διαβίωση τους, τα δημευμένα ξενικά-εισβλητικά είδη πανίδας, καθώς και τα είδη που κατάσχονται στο πλαίσιο των υποχρεώσεων της χώρας για την εφαρμογή της Σύμβασης CITES, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανεξαγωγής στη χώρα προέλευσής τους. Το οικονομικό κόστος φιλοξενίας στο Κέντρο και αποστολής στη χώρα προέλευσης των ειδών αυτών βαρύνει τον προηγούμενο κάτοχο. Οι ειδικότεροι όροι χωροθέτησης, κατασκευής, διοίκησης και λειτουργίας του Κέντρου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 10 – Επιστημονική έρευνα

1. Η πολιτεία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την προώθηση της επιστημονικής έρευνας που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού προστασίας της βιοποικιλότητας.

2. Η έρευνα για την κατάσταση και τη χρήση των συστατικών της βιοποικιλότητας, συμπεριλαμβανομένων και των γενετικών και βιοχημικών πόρων, αδειοδοτείται, ελέγχεται και ενθαρρύνεται από το κράτος.

3. Ως βασικά εργαλεία διαχείρισης της βιοποικιλότητας ορίζονται τα εξής:

α) Η εθνική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα, συμπεριλαμβανομένου και αναλυτικού σχεδίου δράσης που επικαιροποιείται ανά πενταετία, η οποία συντάσσεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ανά δεκαπέντε έτη και εγκρίνεται με πράξη υπουργικού συμβουλίου.

β) Απογραφή και αξιολόγηση της κατάστασης της ελληνικής βιοποικιλότητας, ανά εξαιτία. Το έργο της απογραφής αναλαμβάνει η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος,

Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, η οποία δύναται να συνάπτει συμβάσεις με φορείς με εγνωσμένη εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο, συγκεκριμένα με ακαδημαϊκά ιδρύματα, ερευνητικά ιδρύματα, επιστημονικές εταιρείες, Φορείς Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών και μη κυβερνητικές οργανώσεις που διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία, τεχνογνωσία και επάρκεια για την επιστημονική τεκμηρίωση θεματικών ενοτήτων της απογραφής.

γ) Κόκκινοι κατάλογοι των απειλούμενων ειδών πανίδας και χλωρίδας, και τακτική ανά πενταετία επικαιροποίηση αυτών σύμφωνα με τα κριτήρια της Διεθνούς Ένωσης για την Προστασία της Φύσης (IUCN). Η σύνταξη των καταλόγων αυτών συνιστά αρμοδιότητα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και μπορεί να ανατίθεται σε φορείς με εγνωσμένη εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο, συγκεκριμένα με ακαδημαϊκά ιδρύματα, ερευνητικά ιδρύματα, επιστημονικές εταιρείες ή μη κυβερνητικές οργανώσεις που διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία, τεχνογνωσία και επάρκεια για τη σχετική επιστημονική τεκμηρίωση.

δ) Σχέδια επιστημονικής παρακολούθησης σημαντικών οικοτόπων και ειδών με δεκαετή ορίζοντα. Τα στάδια εκπόνησης των σχεδίων παρακολούθησης και το βασικό περιεχόμενό τους ορίζονται με σχετική απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με τη Γενική Δ/ση Δασών, εφόσον πρόκειται για δασικά οικοσυστήματα. Τα σχέδια επιστημονικής παρακολούθησης αποσκοπούν στην παρακολούθηση του φυσικού περιβάλλοντος και της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης. Διαμορφώνονται από ειδικούς επιστήμονες των ακαδημαϊκών και ερευνητικών ιδρυμάτων της χώρας ή και μέλη επιστημονικών εταιρειών με εγνωσμένη εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο ή μη κυβερνητικών οργανώσεων που διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία, τεχνογνωσία και επιστημονική επάρκεια και αναλαμβάνουν την εφαρμογή τους, σε συνεργασία με τους αρμόδιους τοπικούς φορείς. Τα σχέδια εγκρίνονται από τη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Για τα αποτελέσματα της επιστημονικής παρακολούθησης οικοτόπων και ειδών συντάσσεται ετήσια έκθεση, που υποβάλλεται στη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

4. Οι άδειες για την εκπόνηση μελετών-ερευνών για είδη και οικοτόπους εγκρίνονται από τη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στις περιοχές που έχουν συσταθεί και λειτουργούν Φορείς Διαχείρισης, οι άδειες εκπόνησης επιστημονικής μελέτης-έρευνας εκδίδονται μετά από θετική γνωμοδότησή τους.

5. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σε χρονικό διάστημα πέντε ετών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οφείλει:

α) Να έχει απογράψει, κατά τον επιστημονικά πληρέστερο δυνατό τρόπο, τη βιοποικιλότητα της Ελλάδας και να έχει εκτιμήσει τις τάσεις και τις απειλές (συμπεριλαμβανομένων και των ξενικών-εισβλητικών ειδών).

β) Να έχει απογράψει τις ιδιωτικές και δημόσιες επιστημονικές ή μη συλλογές (γονιδιακό υλικό, σπέρματα και γαμετικό υλικό, είδη μικροοργανισμών, μυκήτων, φυτών και ζώων), συμπεριλαμβανομένων των βοτανικών και ζωολογικών κήπων, των φυτωρίων κ.λπ.

γ) Να έχει καταχωρήσει όλα τα παραπάνω σε μια βάση δεδομένων για τη βιοποικιλότητα της Ελλάδας, η οποία θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Υπουργείου.

Άρθρο 11 – Ενημέρωση της κοινωνίας

1. Η ανάπτυξη περιβαλλοντικής παιδείας και ενημέρωσης είναι υποχρέωση του κράτους.

2. Η επιστημονικά τεκμηριωμένη περιβαλλοντική ενημέρωση της κοινωνίας αποτελεί ουσιώδες συστατικό της δημοκρατίας και συμβάλλει στην περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και δραστηριοποίηση.

3. Η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση του κοινού σε κάθε διαθέσιμη πληροφορία για το περιβάλλον αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης, όπως απορρέει από τη Διεθνή Σύμβαση Αρχαίους και τη νομοθεσία της ΕΕ. Αντίστοιχη υποχρέωση διευκόλυνσης της πρόσβασης των πολιτών σε σχετικές με την ποιότητα του περιβάλλοντος δημοσιευμένες πληροφορίες επιβάλλεται για κάθε

φορέα συλλογής και επεξεργασίας δεδομένων για την κατάσταση του περιβάλλοντος, όπως είναι τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και οι περιβαλλοντικές μη-κυβερνητικές οργανώσεις.

4. Το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ), λειτουργώντας ως κρατικός φορέας συγκέντρωσης και διαχείρισης της παραγόμενης γνώσης σχετικά με τη βιοποικιλότητα, δημιουργεί ειδική διαδικτυακή πύλη για τη βιοποικιλότητα, στην οποία αναρτά κάθε διαθέσιμη πληροφορία για την κατάσταση διατήρησης και το καθεστώς προστασίας της ελληνικής βιοποικιλότητας, υπό τη μορφή συγκεντρωτικών εκθέσεων, την τακτικά επικαιροποιούμενη βάση δεδομένων για την ελληνική βιοποικιλότητα καθώς και άλλες σχετικές βάσεις όπως, ενδεικτικά, βάση σχετικής βιβλιογραφίας, παρουσιάσεων σε συνέδρια και συναφών εγκυκλίων και άλλων αποφάσεων. Ευθύνη του ΕΚΠΑΑ είναι η διασύνδεση των εθνικών βάσεων με παγκόσμιες βάσεις δεδομένων.

5. Τα ακαδημαϊκά ιδρύματα, τα ερευνητικά ιδρύματα, οι επιστημονικές εταιρείες, οι περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις και γενικότερα όλοι οι φορείς που διεξάγουν προγράμματα έρευνας και διαχείρισης της βιοποικιλότητας διαθέτουν προς το κοινό όλα τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα που προκύπτουν από το έργο τους. Ως πλέον πρόσφορο μέσο για τη διάθεση της επιστημονικής πληροφορίας προκρίνεται το διαδίκτυο. Από την υποχρέωση δημοσιοποίησης της επιστημονικής πληροφορίας που προκύπτει από τα προγράμματα έρευνας και διαχείρισης εξαιρούνται ως «ευαίσθητα δεδομένα» οι συντεταγμένες κρίσιμων σημείων των ενδιαιτημάτων των απειλούμενων ειδών (φωλιές, τόποι διατροφής, τόποι αναπαραγωγής κ.λπ.).

6. Σε περιοχές όπου υπάρχουν κέντρα ενημέρωσης ή πληροφόρησης για προστατευόμενες περιοχές και τα οποία κρίνονται λειτουργικά, προβλέπεται η συντήρησή τους και η επικαιροποίηση των διαθέσιμων από αυτά πληροφοριών.

Άρθρο 12 –Εθνική Επιτροπή «ΦΥΣΗ»

1. Η απρόσκοπτη λειτουργία της Επιτροπής ΦΥΣΗ 2000 του άρθρου 5 της ΚΥΑ 33318/3028/28-12-1998, της οποίας οι αρμοδιότητες συμπληρώθηκαν με το άρθρο 17 του ν. 2742/1999, αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση του εκάστοτε Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

2. Η Εθνική Επιτροπή ΦΥΣΗ αποτελεί το κεντρικό επιστημονικό γνωμοδοτικό όργανο του Κράτους για τον συντονισμό, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων προστασίας της ελληνικής βιοποικιλότητας. Η Επιτροπή συνεπικουρείται διοικητικά από τις υπηρεσίες του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης.

3. Στο άρθρο 17 του ν. 2742/1999 προστίθενται εδάφια στ' και ζ' ως εξής:

«στ. Επιβλέπει τα προγράμματα επιστημονικής παρακολούθησης και διαχείρισης της βιοποικιλότητας και συνεργάζεται με τους αρμόδιους για την εφαρμογή τους φορείς, ώστε να διασφαλίσει ότι τα παρεχόμενα δεδομένα και οι διαθέσιμες πληροφορίες για την κατάσταση διατήρησης των προστατευόμενων ειδών και οικοτόπων είναι αξιοποιήσιμα για την αποτελεσματική διαχείρισή τους».

«ζ. Συνεργάζεται με τη Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τη διατύπωση προδιαγραφών για την απογραφή της ελληνικής βιοποικιλότητας, η οποία συντάσσεται ανά δεκαετία».

Άρθρο 13 - Ευθύνη για την προστασία της βιοποικιλότητας

1. Το κράτος λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή οποιουδήποτε κινδύνου που απειλεί τη δομή των οικοσυστημάτων και αποτρέπει, μειώνει ή αποκαθιστά την όποια περιβαλλοντική ζημία.

2. Αρμόδιος φορέας του κράτους για την προστασία της βιοποικιλότητας και την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

3. Η ενσωμάτωση της προστασίας της βιοποικιλότητας σε όλες τις τομεακές πολιτικές που δύνανται να επιφέρουν επιπτώσεις στα είδη και τους οικοτόπους αποτελεί υποχρέωση όλων των

αρμόδιων υπουργείων. Προτεραιότητα δίνεται στην ενσωμάτωση αυστηρών μέτρων προστασίας της βιοποικιλότητας στις τομεακές πολιτικές για την οικιστική, αγροτική και αλιευτική πολιτική, τις μεταφορές, τη βιομηχανία, τον τουρισμό και την ενέργεια.

4. Στους σκοπούς των νόμων 2508 /1997 (Α' 124) και 2742 /1999 (Α' 207) ενσωματώνεται η διατήρηση της βιοποικιλότητας.

5. Ο συντονισμός των συναρμόδιων υπουργείων για την ολοκληρωμένη και αποτελεσματική προστασία της βιοποικιλότητας αποτελεί υποχρέωση της Κυβέρνησης και ακολουθεί τις κατευθυντήριες γραμμές που δίνονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 14 – Μέτρα για την αποτροπή υποβάθμισης της βιοποικιλότητας

1. α) Σε κάθε περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται, βάσει των διαθέσιμων επιστημονικών στοιχείων, μείωση των πληθυσμών ενός ή περισσότερων απειλούμενων ειδών χλωρίδας ή πανίδας, συρρίκνωση του φυσικού χώρου εξάπλωσής τους, υποβάθμιση της κατάστασης ή συρρίκνωση των οικοτόπων που είναι απαραίτητοι για την επιβίωση των ειδών αυτών ή οικοτόπων προτεραιότητας, σύμφωνα με το παράρτημα Ι της Οδηγίας 92 /43 /ΕΟΚ και ανεξαρτήτως του λόγου για τον οποίο αυτό συμβαίνει, ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί, με πλήρως αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας, να καθορίζει κατεπειγόντως κάθε ενδεδειγμένο μέτρο για την αντιμετώπιση της κατάστασης και την επαναφορά στην προηγούμενη κατάσταση των πληθυσμών των ειδών ή του γεωγραφικού χώρου εξάπλωσής τους ή της έκτασης και κατάστασης διατήρησης των οικοτόπων. Τέτοια μέτρα μπορούν να είναι, ενδεικτικά, η διακοπή κατασκευαστικών εργασιών, η διακοπή ή τροποποίηση των όρων λειτουργίας έργων, η απαγόρευση της πρόσβασης του κοινού σε συγκεκριμένες περιοχές, ο περιορισμός ή η απαγόρευση της θήρας, η μείωση των απολήψιμων ποσοτήτων ύδατος από πηγές, λίμνες, ποταμούς ή ταμιευτήρες, η εισαγωγή στη φύση ατόμων του απειλούμενου είδους, η απομάκρυνση ξενικών - εισβαλλόντων ειδών και εν γένει κάθε πρόσφορο κατά περίπτωση μέτρο.

β) Η κατάσταση των ως άνω στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος και η εφαρμογή και τα αποτελέσματα των λαμβανόμενων μέτρων ως συνέπεια της διαπιστωθείσας κατά τα ως άνω υποβάθμισης, παρακολουθούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

γ) Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής δύναται να μεταβάλλει το περιεχόμενο των ληφθέντων μέτρων, να λαμβάνει πρόσθετα τέτοια ή να καταργεί κάποια από αυτά με απόφασή του. Εφόσον διαπιστώνεται η ανάγκη λήψης μέτρων ισχύος μεγαλύτερης των δύο ετών ή μόνιμου χαρακτήρα, αυτά λαμβάνονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των συναρμόδιων υπουργών. Σε κάθε περίπτωση, μέχρι τη δημοσίευση της κοινής υπουργικής απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ισχύει η απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

δ) Κατά την έκδοση της ως άνω απόφασης και καθ' όλο το χρονικό διάστημα ισχύος των ανωτέρω μέτρων, τα σχετικά είδη χλωρίδας ή πανίδας ή οι οικοτόποι εγγράφονται σε ειδικό κατάλογο απειλούμενων ειδών ή οικοτόπων. Από τον κατάλογο αυτόν διαγράφονται, μόνο αφού διαπιστωθεί η επαναφορά σε ικανοποιητική κατάσταση των πληθυσμών, της γεωγραφικής εξάπλωσής τους ή της έκτασής που καταλαμβάνουν, αντίστοιχα.

ε) Η ως άνω απόφαση δύναται να συνοδεύεται από διαχειριστικό σχέδιο με αντικείμενο την αποκατάσταση της διαπιστωθείσας υποβάθμισης. Το διαχειριστικό σχέδιο περιλαμβάνει περιγραφή των απαιτούμενων διαχειριστικών δράσεων για την προστασία και επιβίωση του θιγόμενου είδους ή οικοτόπου, κριτήρια και δείκτες για την εκτίμηση της πορείας αποκατάστασης καθώς και εκτίμηση του απαιτούμενου χρόνου ισχύος των επειγόντων μέτρων και του κόστους για την εφαρμογή τους.

2. Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζει με απόφασή του κίνητρα για την προστασία της βιοποικιλότητας και των σημαντικών οικοσυστημάτων, όπως βραβεία, πλαίσιο οικονομικών ενισχύσεων και μητρώα επιχειρήσεων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα οι οποίες εφαρμόζουν κατά την παραγωγική διαδικασία υποδειγματικές πρακτικές προστασίας της βιοποικιλότητας.

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 προστίθεται εδάφιο γ ως εξής: «γ) Ως 'υποβάθμιση' του περιβάλλοντος θεωρείται επίσης η πρόκληση περιβαλλοντικής ζημίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την περιβαλλοντική ευθύνη βάσει της αρχής 'ο ρυπαίνων πληρώνει'».

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αναριθμείται σε 3α και προστίθενται σε αυτήν εδάφια β) και γ) ως εξής:

«(β) επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον 8 μηνών και χρηματική ποινή, αν η υποβάθμιση του περιβάλλοντος έλαβε χώρα εντός των περιοχών του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, όπως εκάστοτε ισχύει.

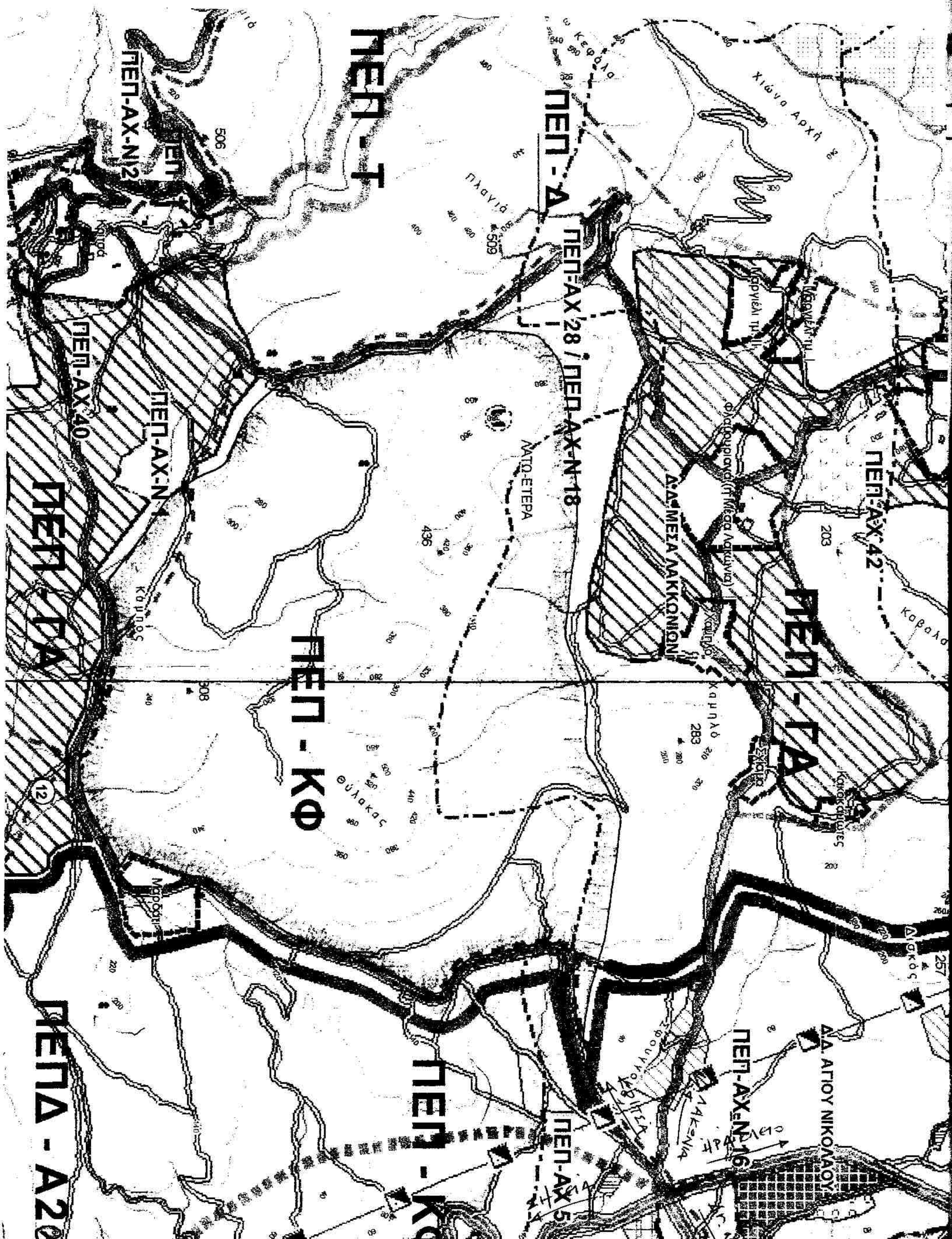
(γ) επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον 8 μηνών και χρηματική ποινή, αν η υποβάθμιση του περιβάλλοντος έλαβε χώρα εντός της παράκτιας ζώνης, μικρών παράκτιων υγροτόπων και αμμωδών εκτάσεων».

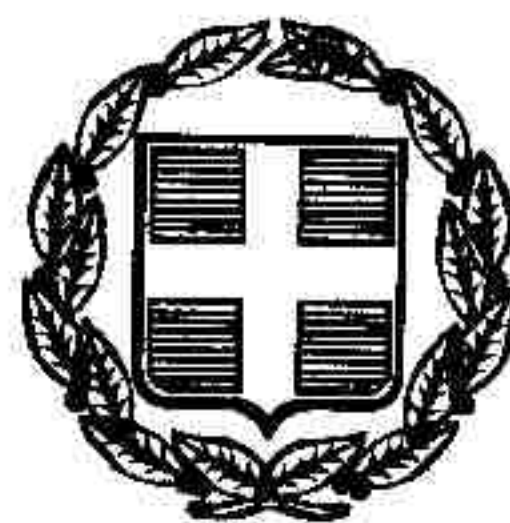
Άρθρο 15 - Διαχείριση της πληροφορίας με σκοπό την προστασία της βιοποικιλότητας

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που εκδίδεται εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις των προδιαγραφών συλλογής ερευνητικών ή άλλων δεδομένων για το περιβάλλον, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 2007/2/EK (οδηγία INSPIRE).

2. Οι αρμόδιες υπηρεσίες και οι φορείς και εποπτευόμενοι οργανισμοί του δημοσίου τομέα που είναι αρμόδιοι για την έκδοση σχεδίων, κανονιστικών ή ατομικών διοικητικών πράξεων, την εκπόνηση ή έγκριση μελετών ή την παραλαβή δημοσίων έργων, που αφορούν προστατευόμενες περιοχές και περιλαμβάνουν γεωχωρική πληροφορία, οφείλουν να τηρούν ηλεκτρονικό αρχείο με τα στοιχεία για το περιβάλλον και την καταχώρηση των περιβαλλοντικών γεωχωρικών ή άλλων δεδομένων που περιέχουν. Για την έκδοση των κανονιστικών ή ατομικών διοικητικών πράξεων ή εγκρίσεων μελετών, οι αιτήσεις και οι μελέτες που κατατίθενται στους φορείς του προηγούμενου εδαφίου υποβάλλονται και σε ηλεκτρονική μορφή. Υποχρέωση αποστολής ηλεκτρονικού αρχείου έχουν και οι ιδιωτικοί φορείς, για έργα που υλοποιούνται σε προστατευόμενες περιοχές. Οι προδιαγραφές των ηλεκτρονικών αρχείων, όπως η δομή και ο μορφότυπος του αρχείου, το σύστημα αναφοράς καθώς και οι απαιτήσεις ακρίβειας της γεωπληροφορίας, καθορίζονται με την απόφαση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κατόπιν σχετικής γνώμης Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδας. Σε κάθε περίπτωση, η γεωχωρική πληροφορία που περιλαμβάνεται θα είναι γεωαναφερμένη.

3. Εντός έξι μηνών από την έγκριση του Εθνικού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας Γεωπληροφορίας και Υπηρεσιών, όπως προβλέπεται για την εφαρμογή της οδηγίας INSPIRE, κάθε υπηρεσία που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο υποχρεούται να εναρμονίσει σύμφωνα με αυτό, τις διαδικασίες και προδιαγραφές σύνταξης και έκδοσης διοικητικών πράξεων αρμοδιότητάς της που περιέχουν γεωχωρική πληροφορία και αφορούν τη βιοποικιλότητα ή προστατευόμενες περιοχές, αφού προηγουμένως αποστείλουν σχετικό ενημερωτικό σημείωμα στην αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Αρ. Φύλλου 460

1 Νοεμβρίου 2010

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. Οικ. 6620

Έγκριση σχεδίου χωρικής και οικιστικής οργάνωσης ανοικτής πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) Δήμου Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. τις διατάξεις του Ν. 2503/97 (ΦΕΚ 107 Α) «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,
2. τις διατάξεις του Ν. 1337/83 (ΦΕΚ 33 Α) «Επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,
3. τις διατάξεις του Ν. 2508/97 (ΦΕΚ 124 Α) «Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της χώρας και άλλες διατάξεις» και ιδιαίτερα των άρθρων 4 & 5 αυτού όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,
4. το Π.Δ. 23.02.1987 (ΦΕΚ 166 Δ) «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,
5. τις διατάξεις της Απόφασης Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ 9572/1845/00 (ΦΕΚ 209 Δ) «Τεχνικές προδιαγραφές μελετών Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (Γ.Π.Σ.) και Σχεδίων Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π) και αμοιβές μηχανικών για την εκπόνηση μελετών»,
6. τις διατάξεις της Απόφασης Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ αρ. 10788/04 (ΦΕΚ 285 Δ), «Έγκριση πολεοδομικών σταθεροτύπων (standards) και ανώτατα όρια πυκνοτήτων που εφαρμόζονται κατά την εκπόνηση των γενικών πολεοδομικών σχεδίων, των σχεδίων χωρικής και οικιστικής οργάνωσης «ανοικτής πόλης» και των πολεοδομικών μελετών»,
7. το με αρ. 48859/13-11-2008 έγγραφο του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ, Δ/σης Πολ/κού Σχεδιασμού, με θέμα «Οδηγίες για την παρακολούθηση / έγκριση μελετών ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ του Ν. 2508/97»,
8. τις διατάξεις της Απόφασης Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ αρ. 37691/07 (ΦΕΚ 1902 Β), «Έγκριση προδιαγραφών για την εκπόνηση Μελετών Γεωλογικής Καταλληλότητας που συντάσσονται στα πλαίσια των μελετών Γ.Π.Σ - Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.,

9. το με αρ. 19818/05-06-08 έγγραφο του ΥΠΕΧΩΔΕ, Δ/σης Ο.Κ.Κ., με θέμα «Σχετικά με τη διαδικασία σύνταξης των Μελετών Γεωλογικής Καταλληλότητας που εκπονούνται στα πλαίσια των ΓΠΣ - ΣΧΟΟΑΠ»,

10. τις διατάξεις του Ν. 2742/99 (ΦΕΚ 207 Α) «Χωροταξικός σχεδιασμός και αιεφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

11. τις διατάξεις της Απόφασης Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ 25291/03 (ΦΕΚ 1486 Β) «Έγκριση Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Κρήτης»,

12. τις διατάξεις του Ν. 1577/85 (ΦΕΚ 210 Α) «Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

13. τις διατάξεις του Ν. 2831/00 (ΦΕΚ 140 Α) «Τροποποίηση των διατάξεων του ν. 1577/1985 «Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός» και άλλες πολεοδομικές διατάξεις» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

14. τις διατάξεις του Ν. 3044/02 (ΦΕΚ 197 Α) «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων» όπως τροποποιείται και ισχύει,

15. τις διατάξεις του Ν. 3212/03 (ΦΕΚ 308 Α) «Άδεια δόμησης, πολεοδομικές και άλλες διατάξεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

16. τις διατάξεις του Π.Δ. 24. /3.5.1985 (ΦΕΚ 181 Δ) «Τρόπος καθορισμού ορίων οικισμών της χώρας μέχρι 2000 κατοίκους, κατηγορίες αυτών και καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης τους», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

17. τις διατάξεις του Π.Δ. της 19.10/13.11.1978 (ΦΕΚ 594 Δ) «Περί χαρακτηρισμού ως Παραδοσιακών Οικισμών τινών του Κράτους και καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτών» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

18. τις διατάξεις του Π.Δ. της 24/31.5.1985 (ΦΕΚ 270 Δ) «Τροποποίηση των όρων και περιορισμών δόμησης των γηπέδων των κειμένων εκτός των ρυμοτομικών σχεδίων των πόλεων και εκτός των ορίων των νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

19. τις διατάξεις του Π.Δ. 6/17.10.1978 (ΦΕΚ 538 Δ) «Περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των γηπέδων των κειμένων εκτός των ρυμοτομικών σχεδίων

Επιτρέπεται η δημιουργία «Παλαιοντολογικού Κέντρου Οροπεδίου Καθαρού Κριτσάς» στον ευρύτερο χώρο των παλαιοντολογικών ευρημάτων Καθαρού σύμφωνα με υπάρχουσα αρχιτεκτονική προμελέτη (Ιανουάριος 2003).

3.1.6 (ΠΕΠ – ΚΦ) Περιοχές προστασίας Καταφυγίων Αγρίας Ζωής

Πρόκειται για τις εκτάσεις του Δήμου Αγ. Νικολάου, που έχουν χαρακτηριστεί ως Καταφύγια Αγρίας Ζωής. Συνολικά, στο Δήμο Αγίου Νικολάου έχουν θεσμοθετηθεί έξι (6) Καταφύγια Αγρίας Ζωής, για τα οποία καθορίζονται αντίστοιχες Π.Ε.Π.-ΚΦ, ως εξής:

- Καταφύγιο «Κατσελιό» (Κ553) στο Δ.Δ. Βρουχά, έκτασης 10.000 στρεμμ. (ΦΕΚ 692/Β/23-7-80).
- Καταφύγιο «Οξυά» (Κ560) στο Δ.Δ. Ελούντας, έκτασης 10.000 στρεμμ. (ΦΕΚ 797/Β/23-8-77).
- Καταφύγιο «Χαλασιά» (Κ565) στα Δ.Δ. Ζενίων - Έξω Ποτάμων, έκτασης 11.000 στρεμμ. (ΦΕΚ 779/Β/10-6-76).
- Καταφύγιο «Θύλακας» (Κ569) στο Δ.Δ. Κριτσάς, έκτασης 10.000 στρεμμ. (ΦΕΚ 779/Β/10-6-76).
- Καταφύγιο «Βαθύ-Αλμυρός» (Κ566) στο Δ.Δ. Κριτσάς, έκτασης 1.500 στρεμμ. (ΦΕΚ 375/Β/12-6-84).
- Καταφύγιο «Γιάννα Κορυφή – Πενταχέρης – Ρεθυμνιώτη» (Κ575) στα Δ.Δ. Κριτσάς – Καλού Χωριού, έκτασης 4.000 στρεμμ. (ΦΕΚ 510/Β/27-7-84) Η έκταση του καταφυγίου αυτού εμπεριέχεται κατά το σύνολό της σε εκτεταμένη αναδασωτέα έκταση σε περιοχή του Δ.Δ. Πρίνας. Στο Σχέδιο Π2 της μελέτης ΣΧΟΟΑΠ, παρουσιάζεται μόνο η αναδασωτέα έκταση, καθότι οι προτεινόμενοι όροι / περιορισμοί δόμησης είναι αυστηρότεροι από τους προτεινόμενους όρους / περιορισμούς δόμησης στα Καταφύγια.

Επιτρεπόμενες χρήσεις γης

Ισχύουν οι περιορισμοί του Ν.Δ. 86/1969 αρθρ. 254 για τα καταφύγια άγριας ζωής όπως ισχύει σήμερα, σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα στις αποφάσεις χαρακτηρισμού του κάθε καταφυγίου. Στα καταφύγια άγριας ζωής επιβάλλονται επί πλέον περιορισμοί ως εξής:

- Καταφύγιο Κατσελιό : Στο τμήμα του που περιλαμβάνεται στις ζώνες 2(3α)2 και 2(3α)4 της Ελούντας ισχύουν οι περιορισμοί των ζωνών αυτών.
- Καταφύγια Οξυά και Θύλακας: Στα τμήματα με υψόμετρο πάνω από 300 μέτρα επιτρέπονται μόνον οι εξής χρήσεις:
 - Γεωργία και γεωργικές αποθήκες μέχρι 50 μ² , μόνο στις υφιστάμενες εκμεταλλεύσεις.
 - Κτηνοτροφία (βόσκηση).

Από τους περιορισμούς αυτούς στο καταφύγιο Οξυάς εξαιρούνται οι ζώνες 50μ εκατέρωθεν του δρόμου Ελούντα-Καλός Λάκκος.

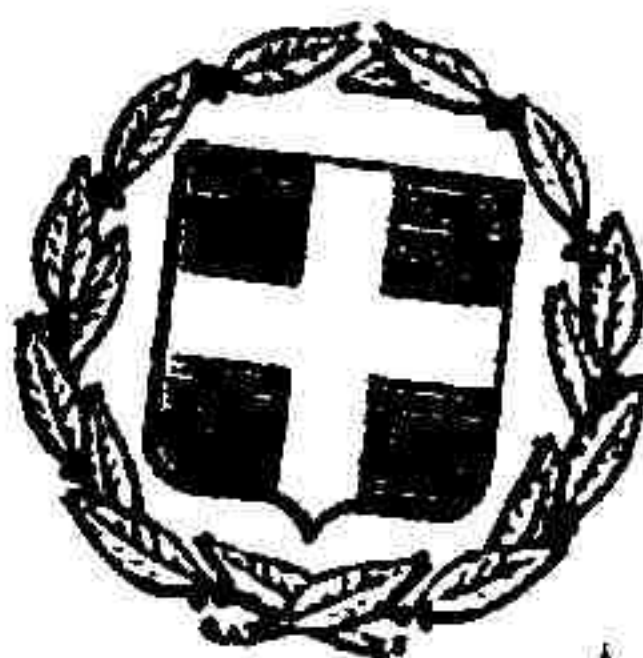
- Καταφύγιο «Χαλασιά»: Ισχύουν οι περιορισμοί της ζώνης ΠΕΠ – ΝΑ στην οποία εμπίπτει.
- Στην υπόλοιπη ΠΕΠ – ΚΦ ισχύουν οι περιορισμοί των αντίστοιχων ζωνών ΠΕΠΔ όπου εμπίπτουν: ΠΕΠΔ – Α2α (Αλμυρός), ΠΕΠΔ – Α2β (τμήμα Οξυάς στο Δ.Δ. Αγίου Νικολάου), ΠΕΠΔ – Α3 (Κατσελιό – Βρουχάς, τμήμα Οξυάς στο Δ.Δ. Ελούντας), ΠΕΠΔ – Β (Θύλακας)

Όροι και Περιορισμοί Δόμησης

Ισχύουν οι διατάξεις της εκτός σχεδίου δόμησης.

3.1.7 (ΠΕΠ – ΥΓ) Περιοχές προστασίας Υγροτόπων

Αφορά στις περιοχές υγροτόπων που είναι οι εξής:

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
779

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

- Περί άρσεως αποφάσεων ιδρύσεως μονίμων καταφυγίων
θρημάτων. 1
- Περί ιδρύσεως και καταργήσεως μονίμων καταφυγίων θη-
ραμάτων εις περιοχήν Νομοδασαρχείου Λασιθίου. 2
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιο-
χήν Κοινότητας Κοκάρων Νομού Έβρου. 3
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Άγιου Γεωργίου Παλατιτσής Νομού Ήμαθίας. 4
- Περί ιδρύσεως έκτροφείου θρημάτων Καλουσιίου Νομού
Άχαΐας. 5
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιο-
χήν Κοινοτήτων Χιόνας και Μητροπόλεως Νομού Άχαΐας. 6
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Δήμου Πατρών και κοινότητας Έλεγκίστρας Ν. Άχαΐας. 7
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Κοινοτήτος Μικρής Σάντας Ν. Ήμαθίας. 8
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Κοινοτήτος Πολυμήλου Νομού Κοζάνης. 9
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Δ/σεως Δασών Πιερίας. 10
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
Κοινοτήτος Άνω Κερασόβου Νομού Αιτωλ/νίας. 11
- Περί ιδρύσεως και καταργήσεως μονίμων καταφυγίων θη-
ραμάτων εις περιοχήν του Δασαρχείου Λαγκαδά. 12
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
κοινοτήτων Φάρων, Δαυγάνων, Δελινάτων Νομοδασα-
ρχείου Κεφαλληνίας. 13
- Περί ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θρημάτων εις περιοχήν
κοινοτήτων Άρπιδίου, Μανωλάτων, Μεσογείου κλπ. Νο-
μού Σάμου. 14
- Περί χορηγήσεως άδειας κυριακής επέκτασης έργαστα-
ρίου παραγωγής φαρμακευτικών προϊόντων εις Α.Ε. ΝΑ-
ΤΙΒΕΛΑ — ΛΑΒΙΔΑΣ. 15
- #### ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
- Περί καθορισμού τιμών ενίων γαλακτοκομικών προϊόντων
έν τω Νομό Χίου. 16

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Άριθ. 40588/2236.

(1)

Περί άρσεως αποφάσεων ιδρύσεως μονίμων καταφυγίων
θρημάτων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψη :

- Τās διατάξεις τών άρθρων 253 και 254 του Ν.Δ. 86/69, ως αντικατεστάθησαν υπό τών άρθρων 3 και 4 του Ν. 177/1975.
 - Τās υπ' αριθμ. 17158/1356/12.4.69, 17160/1358/22.4.69, 17159/1357/22.4.69, 27304/1965/20.6.70, 40690/1217/27.4.72, 74167/2126/1.8.72, 78120/2246/29.8.72, 7812/2247/29.8.72, 78122/2248/29.8.72, δι' ών ιδρύθησαν καταφυγία θρημάτων εις την περιοχήν του Δασαρχείου Τρι-κάλων.
 - Τήν υπ' αριθμ. Δ8/14/2589/8.5.76 αναφοράν του Δα-σαρχείου Τρικάλων, δι' ής ανέφερν ήμίν ότι ή έκτασις τών ως άνω καταφυγίων περιλαμβάνεται έξ ολοκλήρου έντός της Κυνηγετικής περιοχής Κόζιακα, αποφασίζομεν :
- Άίρομεν τās υπ' αριθμ. 17158/1356/22.4.69, 17160/1358/22.4.69, 17159/1357/22.4.69, 27304/1965/20.6.70, 40690/1217/27.4.72, 74167/2126/1.8.72, 78120/2246/29.8.72, 7812/2247/29.8.72, και 78122/2248/29.8.72 αποφάσεις ήμών καθ' όσον ή έκτασις τών, διά τούτων, ιδρυθέντων μονίμων καταφυγίων θρημάτων έμπίπτει έξ ολοκλήρου έντός τών έ-ρίων της Κυνηγετικής περιοχής Κόζιακα Τρικάλων και ισχύ-ουν αί, περί Έλεγχομένων Κυνηγετικών περιοχών διατάξεις.
- Η παρούσα δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυ-βερνήσεως.

Έν Αθήναις τῇ 28 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Άριθ. 39373/2143.

(2)

Περί ιδρύσεως και καταργήσεως μονίμων καταφυγίων θη-
ραμάτων εις περιοχήν Νομοδασαρχείου Λασιθίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψη :

- Τās διατάξεις τών άρθρων 253 και 254 του Ν.Δ. 86/69, ως αντικατεστάθησαν υπό τών άρθρων 3 και 4 του Ν. 177/75.

2. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 16236/990/1-4-69, 16231/995/1-4-69, 16237/989/1-4-69, 16235/991/1-4-69 ἀποφάσεις ἡμῶν, δι' ὧν ἰδρύθησαν καταφύγια θηραμάτων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νομοῦ Λασιθίου.

3. Τὰς ὑπ' ἀρ. 921, 922, 923, 924, 925 καὶ 935 ἀπὸ 4-5-76 ἀναφορὰς τοῦ Νομοδασαρχείου Λασιθίου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμων καταφυγίων θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαράγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Α' Ἰδρύομεν μόνιμα καταφύγια θηραμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοδασαρχείου Λασιθίου καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, ὡς ἀκολούθως :

1. Εἰς τὰς θέσεις Χάρκις - Κόπρανα - Βαγιά, περιοχῆς καὶ ὁρίων Λιθινῶν, Ἐπαρχίας Σητείας, ἐπὶ ἐκτάσεως 10.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἑξῆς : Ἀρχεῖται ἀπὸ ἐξωκλήσι Ἁγίου Γεωργίου, ἐκεῖθεν Ν.Α. εἰς θέσιν Ἀνεβλάκρας ἀκολουθεῖ νοτίως ἡ Τρίχα - Γκρεμὸ Ἀλῶν κατέρχεται κορυφογραμμὴ εἰς θέσιν «Βαχιά» ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν πρὸς Δυσμὰς συνεχίζει ταύτην πάλιν πρὸς Βορρᾶν διέρχεται ἐκ τῶν θέσεων «Λαγιάδα» «Βασιλῆ» σπίτι συναντᾷ ἐπαρχιακὴν ὁδὸν Ἱερὰπέτρας - Σητείας ἀκολουθεῖ ταύτην Ν.Α. ἕως θέσιν «Ἀνωγάκη» καὶ ἐκεῖθεν πρὸς Ἀνατολὰς φθάνει εἰς ἐξωκλήσι Ἁγίου Γεωργίου ἐνθα καὶ ἤρξατο.

2. Εἰς τὰς θέσεις Στρυγγυλὸ - Κλήμα, περιοχῆς κοινοτήτων παλαιοκάστρου - Ρούσσας Ἐκκλησιᾶς, Ἐπαρχίας Σητείας, ἐπὶ ἐκτάσεως 11.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἑξῆς : Ἀρχεῖται ἀπὸ γεφύρας παρὰ τὸ ἐλαιόφυτον Μιχ. Σπανουδάκη, ὁδοῦ Σητείας - Παλαιοκάστρου, ἀκολουθεῖ νοτίως Ρυάκι συναντᾷ ἀπέναντι θέσιν «Συκιὰ» (κορυφὴ λόφου ἰδιοκτησίας Κων. Καμυλιδάκη) ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν φθάνει εἰς θέσιν «Ὀμπρὸς Χάρκις» ἀκολουθεῖ κορυφογραμμὴν πρὸς Δυσμὰς φθάνει εἰς θέσιν «Πίσω Χάρκις» ἀκολουθεῖ τοῦτο πρὸς Βορρᾶν μέχρι συμβολῆς τούτου μετὰ τοῦ ρεύματος «Ἀνάλουκας» πλησίον τῆς παραλίας καὶ συνεχίζει τοῦτο πρὸς Ἀνατολὰς συναντᾷ τὴν ὁδὸν Σητείας - Παλαιοκάστρου συνεχίζει ἐπ' αὐτῆς καὶ φθάνει τὴν προαναφερθεῖσαν γέφυραν ἐνθα καὶ ἤρξατο.

3. Εἰς τὴν θέσιν Λοῦρες, περιοχῆς κοινοτήτων Μαρωνιᾶς - Σταυρωμένου, Ἐπαρχίας Σητείας, ἐπὶ ἐκτάσεως 10.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἑξῆς : Ἀρχεῖται ἀπὸ τὸ ἐξωκλήσι προφήτης Ἠλίας ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν Ζοῦ ἀνέρχεται εἰς ἀγριάδα Χλουβεράκη καὶ ἀκολουθώντας εὐθεία φθάνει εἰς θέσιν Κορακιά (Βράχον) κατέρχεται ἐν συνεχείᾳ εἰς Ἐξωκλήσι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἀγροικίαν Κριτωτάκη, ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν δρομίσκον φθάνει εἰς εἰκίαν Ἑμμαν. Δερμιτζάκη, ἐν συνεχείᾳ εἰς ἐλαιόφυτον Φουσκούλα Νικολάου ἀντλιοστάσιον Γεωργίου Χλουβεράκη, καταλήγει εἰς Προφήτην Ἠλίαν ἐνθα καὶ ἤρξατο.

4. Εἰς τὴν θέσιν Χαλασιά, περιοχῆς κοινοτήτων Ζενίων, Ἐξω Ποτάμων καὶ Μέσα Λασιθίου, ἐπὶ ἐκτάσεως 11.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἑξῆς : Ἀρχεῖται ἀπὸ πηγὴ κυνηγοῦ, ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν ἕως ἀμαξίτην ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου - Λασιθίου, εἰτα συνεχίζει τὴν ἀμαξίτην ὁδὸν μέχρι θέσεως Σελιά, ἀκολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ μικρὸν ρεῦμα, Ρουκούνη Γούλα - Παναγία Γούλα καταλήγει εἰς κεντρικὸν ποταμὸν ἐνθα κάμπτεται πρὸς τὰ ἄνω ἕως τὴν πηγὴν κυνηγοῦ ἀπ' οὗ καὶ ἤρξατο.

5. Εἰς τὴν θέσιν «Θήλας», περιοχῆς κοινοτήτος Κριτσᾶς, Ἐπαρχίας Μεραμβέλλου, ἐπὶ ἐκτάσεως 10.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἑξῆς : Ἀρχεῖται ἀπὸ γεφύρας Χαβγοῦδι ἀκολουθεῖ τὴν ἀμαξίτην ὁδὸν μέχρι γάνι Λεωνίδα, ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ τὴν ἀμαξίτην ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου - Κριτσᾶς, εἰτα ἀκολουθεῖ τὸν ἀγροτικὸν δρόμον καταλλημένων, ρυάκι, κακνιά, Ρεματάκι πρὸς Χωματολάκκους, ρεματάκι ἕως καμίνι Κουτουλάκη μονοπάτι πρὸς Μπαμπανιές, ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον Σκαλάνι συνεχίζει κατ' εὐθείαν μέχρι Ταβλᾶ Κουλιάρη, ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμμὴν ἕως Μάνδρα Ἀφορδακοῦ συνεχίζει ἀγροτικὸν δρόμον

ἕως Κάλυβο - Μετόχι καὶ εἰτα διὰ τοῦ πρὸς Ἀνατολὰς ρυάκος φθάνει εἰς γέφυραν Χαβγοῦδι ἐνθα καὶ ἤρξατο.

Ἡ δὲ διώξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τῶν καταφυγίων, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/69, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 4 παρ. 7 Ν. 177/75.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Διοικῆς Ἱπηρεσίας, Χωρ/κῆς, Ἀγρ/κῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Β' Αἰρῶμεν τὰς ὑπ' ἀριθμ. 16231/995/1-4-69, 16237/989/1-4-69 καὶ 16235/991/1-4-69 ἀποφάσεις ἡμῶν καὶ καταργούμεν τὰ, διὰ τούτων, ἰδρυθέντα καταφύγια θηραμάτων εἰς τὰς θέσεις «Σέλινα», περιοχῆς κοινοτήτος Τζερμιᾶδων, «Ἀμυγδαλοκέφαλα», περιοχῆς κοινοτήτος Λιθινῶν καὶ «Σπασμένο χαρτί» περιοχῆς Δήμου Σητείας, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις πρὸς κάλυψιν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ θηράματος καὶ ἡ διατήρησις των δὲν ἐπέφερεν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δὲ τῆς δημοσιεύσεως ἢ ὑπ' ἀριθμ. 16236/990/1-4-1969 ἀποφάσεις ἡμῶν, περὶ τοῦ καταφυγίου Θήλας Κριτσᾶς, ἐνοποιεῖται εἰς τὴν παρούσαν.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΘΕΣΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀρ. 38037/2285.

(3)

Περὶ ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Κοινοτήτος Κομάρων Νομοῦ Ἑβρου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 253 καὶ 254 παρ. 1, 2, 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 παρ. 5, 6, 7, 8 Ν. 177/1975 (περὶ ἀντικατεστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος).

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 32407/3087/2.4.1974 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 869/76 καὶ 1321/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Διδυμοτείχου καὶ Δ/σεως Δασῶν Ἑβρου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαράγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος, ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὴν θέσιν ΑΓΓΕΛΟΣ Περιοχῆς Κομάρων, Δασαρχείου Διδυμοτείχου, Ν. Ἑβρου, ἐπὶ ἐκτάσεως 13.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἀκολούθως :

Ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ χωρίου Κόμαρα ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν πρὸς Ἐλαῖαν ὅτε ἐγκαταλείποντας ταύτην ὁδεύει ἀριστερὰ τὸ πρῶτον κενάλιον τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου, μέχρι συναντήσεως τοῦ ρεύματος Καρανίκ ἐκεῖθεν διὰ τῆς κοίτης τοῦ ρεύματος ἀκολουθεῖ τὴν ἀντίστοιχον πορείαν τοῦ ρεύματος μέχρι συναντήσεως τῆς κερροποιήτου ὁδοῦ Πενταλόφου, ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ ἀριστερὰ τὴν ἀμαξίτην ὁδὸν πρὸς πεντάλοφον μέχρι συναντήσεως τῆς ὁδοῦ Πενταλόφου-Κομάρων εἰς θέσιν Ἀμπέλια Πενταλόφου ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν μέχρι τοῦ χωρίου Κόμαρα (Σημεῖον ἐκκαίνεως).

Ἡ δὲ διώξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ.

86/1969, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 παρ. 7 του Ν. 177/1975.

Αριθ. 39330/2123.

(5)

Περὶ ιδρύσεως ἐκτροφείου θηραμάτων Καλουσιού Νομού
Λαγαίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τὰς υπ' αριθ. 678/9.2.76 καὶ 3056/7.5.76 ἀναφορὰν τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν.
2. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 253 καὶ 254 παρ. 5 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 86/69, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 παρ. 1 καὶ 4 τοῦ Ν. 177/75, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ιδρύσεως ἐκτροφείου διὰ τὴν προστασίαν καὶ ἀναπαργωγὴν θηράματος πρὸς ἐμπλουτισμὸν ἄλλων περιοχῶν.
3. Τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἔχουν ἐκτελεσθῇ διάφορα ἔργα καὶ διαβιοῦν ἐντὸς αὐτοῦ αἰγαγροί, λαγωὶ καὶ ἔλαφος, ἀποφασίζομεν :

Ίδρύομεν ἐκτροφεῖον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν, ἐπὶ σκοπῷ θήρας, παραβίασιν τῶν ὁρίων του, ὡς καὶ τὴν θήραν παντὸς θηράματος ἢ οἰκνδήποτε βλάβην τῶν ἐτρεφομένων θηραμάτων, εἰς τὰς θέσεις Κρίεζα Ἀλιπικίτζα, Βαγένιζα, Ρεσιπατά κλπ. περιοχῆς Κοινότητος Καλουσιού, Δασαρχείου Πατρῶν, Νομοῦ Λαγαίας ἐπὶ ἐκτάσεως 1.023 στρεμμάτων περίπου, ὁριζομένης ὡς ἑξῆς :

Ἀρχεταὶ ἀπὸ θέσιν Κρίεζα ἐνθα ἡ κεντρικὴ εἰσοδος τοῦ ἐκτροφείου καὶ διὰ τῶν θέσεων περιβόλι καὶ Λάκκα Ἀλιπικίτζα ἀνέρχεται εἰς ὕψωμα Ἀλιπικίτζα, ἀκολουθῶς διὰ τῶν θέσεων Λακκαθέλου, Πουρναράκι, ἀσβεστοπέτσο, Παγωνέικο, ἀλῶνι, κόντρα Ρηγανόλακκα, Σπηλιογκρόπι, κατέρχεται εἰς ρεῦμα Κριαριοῦ παρὰ τῇ θέσει Κριαριοῦ ἐν συνεχείᾳ μέσῳ ἀγροῦ Γ. Ραυτοπούλου, θέσεως Ἀλεκορμῆς, μέσῳ ἀγρῶν Ἀδελφῶν Παναγοπούλου ἐν θέσει Ρεσιπατά, ἀνωθεν θέσεως Πολίτη καταλήγει εἰς Κρίεζα ἐνθα ἤρξατο.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀντιθίσταται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Μαΐου 1976

ο γ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Αριθ. 38084/2189.

(6)

Περὶ ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Κοινοτήτων Χιόνας καὶ Μητοπόλεως Νομοῦ Λαγαίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 253 καὶ 254 παρ. 1,2,3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5,6,7,8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικατεστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969 περὶ Δασικοῦ Κώδικος».
2. Τὴν υπ' αριθ. 52277/4138/9-10-1969 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.
3. Τὰς υπ' αριθ. 1950/76 καὶ 1084/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Πατρῶν καὶ Δ/νσεως Δασῶν Ν. Λαγαίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν ἀναπαργωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πνίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ίδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὴν θέσιν Κομποβούνη, περιοχῆς Κοινοτήτων Χιόνας καὶ Μητο-

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀντιθίσταται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Μαΐου 1976

ο γ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Αριθ. 40169/2214.

(4)

Περὶ ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Ἀγίου Γεωργίου Παλατιτίσης Νομοῦ Ἡμαθίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 253 καὶ 254 παρ. 1, 2, 3 τοῦ Ν.Δ. 86/69, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5, 6, 7, 8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικατεστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».
2. Τὴν υπ' αριθμ. 59172/2462/30.6.1975 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.
3. Τὰς υπ' αριθμ. 750/76 καὶ 550/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Βεροίας καὶ ΔΙ Δασῶν Ἡμαθίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ιδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαργωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πνίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ίδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὴν περιοχὴν Ἀγίου Γεωργίου Παλατιτίσης, Δασαρχείου Βεροίας Ἡμαθίας ἐπὶ ἐκτάσεως 3200 περίπου στρεμμάτων, ὁριζομένης ὡς ἀκολουθῶς :

Ἀνατολικῶς : Γέφυρα Ι. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Παλατιτίων Ἡμαθίας (πρώτη γέφυρα εὐρισκομένη ἀνατολικῶς τοῦ Ι.Ν. Ἀγ. Γεωργίου), ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν μέχρι συναντήσεως τῆς κοίτης τοῦ Π. Ἀλιάκμονος.

Βορείως : Ἀκολουθεῖ τὴν κοίτην τοῦ Π. Ἀλιάκμονος μέχρι συναντήσεως ἀγροτικῆς ὁδοῦ, κατερχομένης ἐκ Πομώνης Βεργίνης.

Δυτικῶς : Ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν μέχρι συναντήσεως ἑτέρας ἀγροτικῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ἀναχώματος Ἀγ. Γεωργίου Παλατιτίων (κάτωθι Πομώνης Βεργίνης).

Νοτίως : Ἀκολουθεῖ ἀγροτικὴν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ ἀναχώματος Ἀγ. Γεωργίου Παλατιτίων μέχρι γεφύρας Ἀγ. Γεωργίου Παλατιτίων ἐνθα καὶ ἡ ἐνάρξις τῶν ὁρίων.

Ἡ δῖωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 2 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀντιθίσταται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Μαΐου 1976

ο γ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

πόλεως, Δασαρχείου Πατρών, Νομού 'Αχαΐας, επί εκτάσεως 11.000 περίπου στρεμμάτων, όριζομένης ως ακολούθως :

'Αρχεται εκ της θέσεως 'Ανω Πυργάκι ήτις αποτελεί τὸ ΝΔ άκρον, ακολουθεῖ τήν εκείθεν διερχομένην άτραπὸν καὶ διὰ της θέσεως Νεράκι φθάνει εἰς θέσιν Μπιθούλια, εκείθεν κατέρχεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν μέχρι τὸ ἀλῶνι παρὰ τήν θέσιν Παληάμπελα, ἐν συνεχείᾳ ακολουθεῖ τὸν ὑδροκρίτην ὑπὸ τήν ὀνομασίαν 'Αφανούλες, ακολουθῶσα στρέφει πρὸς δυσμὰς κατ' εὐθείαν γραμμὴν καὶ ακολουθοῦσα τὰς παρυφὰς τῶν άγρῶν τῶν Νικολάου Μπομή καὶ Κων/νου Μπομή, κατοίκων Χιόνας διὰ τοῦ ὕψωματος Κιάφα, φθάνει εἰς θέσιν Κάτω Τοῦρλα, ἐκείθεν κατέρχεται καὶ συναντᾷ τὸ ρεῦμα Μαζόβρυσες εἰς τὸ άκρον τοῦ ἐκείσε άγροῦ τοῦ Φωτίου Γεωργιοπούλου κατοίκου Χιόνας.

Εκ τοῦ σημείου τούτου ἀνέρχεται ἀκολουθοῦσα τὸ ρεῦμα Παληοβορὸ μέχρι της κορυφογραμμῆς ὑπὸ τήν ὀνομασίαν 'Ανω Καλογερίτσα εἰτα στρέφει δεξιὰ καὶ κατέρχεται ἀκολουθοῦσα τήν κορυφογραμμὴν μέχρι θέσεως Κάτω Καλογερίτσα, ἐκείθεν κατέρχεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν μέχρι τοῦ σημείου τῶν ρευμάτων Μαστένης καὶ Κουντρέβας, ἀκολουθῶσα ἀνέρχεται τὸ ρεῦμα Κουντρέβας μέχρι της θέσεως 'Αγριλιές, ἐν συνεχείᾳ στρέφει ἀριστερὰ διέρχεται διὰ της θέσεως Τοῦρλα (Μποκρίλες) καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς παρυφὰς τοῦ άγροῦ Κων. Γ. Παπαζαφείρη, τήν άτραπὸν παρὰ τήν θέσιν λάζο, τὰς παρυφὰς τῶν άγρῶν κληρ. Γεωργ. Παπαζαφείρη, Κων/νου Π. Καλογερεῖ, Βασίλ. Α. Καλογερεῖ καὶ Γεωργ. Β. Καλογερεῖ φθάνει εἰς ὕψωμάτιν ὑπὸ τήν ὀνομασίαν Κρίκια, ἐν συνεχείᾳ διὰ τῶν θέσεων Κοφομέσισμα, Λυκότρυπα, 'Αγριλίτσα, Χέρωμα τρεῖς δένδρα φθάνει εἰς θέσιν Κοκκινόβραχος ἢ 'Αρπεσοτείκα, ἐνθα συναντᾷ τήν άτραπὸν τήν άγουσαν ἐκ τοῦ χωρίου Νητοπόλεως εἰς Χιόναν. Εἰτα ἀκολουθεῖ τήν άτραπὸν ταύτην καὶ διὰ τῶν θέσεων Λακκούλι, Στρογγύλι, καὶ Φεγγούλες φθάνει εἰς θέσιν 'Ανω Πυργάκι ἐξ ἧς ἤρξατο.

'Η δὶώξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ άρθρῳ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

'Η τήρησις της παρούσης ἀντιθεται εἰς τὰ ὄργανα της Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, 'Αγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὁργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ άρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

'Η ἰσχὺς της παρούσης ἀρχεται ἀπὸ της δημοσιεύσεώς της εἰς τήν 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

'Η παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΘΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 38085/2190.

(7)

Περὶ ἰδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Δήμου Πατρῶν καὶ Κοινότητος 'Ελεκίστρας Ν. 'Αχαΐας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 253 καὶ 254 παρ. 1, 2, 3, τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν άρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5, 6, 7, 8 Ν.Δ. 177/1975 ἀπερὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969 ἀπερὶ Δασικοῦ Κώδικος.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 67953/40/15-1-1970 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μονίμου καταφυγίου θηραμάτων.

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1950/76 καὶ 1084/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Πατρῶν καὶ Δ/σεως Δασῶν 'Αχαΐας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τήν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαρχω-

γὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ της άγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀπορραϊζόμεν :

'Ιδρύομεν μονίμου καταφυγίου θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὰς θέσεις Χάραδρος, Σικντζόχοιρος, Κουκούρις, Πέρα Λάκκες, Τρανὸ Χωράφι, κ.λ.π. περιοχῆς Δήμου Πατρῶν καὶ Κοινότητος 'Ελεκίστρας, Δασαρχείου Πατρῶν, Νομοῦ 'Αχαΐας ἐπὶ ἐκτάσεως 13.000 περίπου στρεμμάτων, όριζομένης ὡς ἀκολουθῶς :

'Αρχεται ἐκ τοῦ ρεύματος 'Ιτιάς, παρὰ τήν ὁδὸν Πουρναροκάστρου-Ζαστόβης καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ ρεύματος 'Ιτιάς μέχρι θέσεως Βρύση 'Αγιος Θεόδωρος, ἐκείθεν ἀνέρχεται εὐθεία εἰς κορυφογραμμὴν Διγαλάκια, θέσιν Διάσλο, ληγκάδι, μέχρι συναντήσεως κορυφογραμμῆς Σκαντζόχοιρος ('Αλπεικὴ ζώνη) ἣν ἀκολουθεῖ μέχρι θέσεως Κουκούρις, εἰτα κατέρχεται εἰς καταφυγίου καὶ ἀκολουθεῖ ἀντίρρισμα (Διοικητικὰ ὅρια Πουντένης-'Ελεκίστρα) διερχομένη διὰ τῶν θέσεων Κέδρα, Μακρυὰ Λάκκα, Γκιονάκι, Τρανὰ δένδρα, ἐκείθεν εἰς τὰς θέσεις 'Αλωνάκι, Κοκκινόβρυση καὶ κατέρχεται εἰς κοίτην Χαράδρου, ἣν ἀκολουθεῖ κατάντη μέχρις συναντήσεως τοῦ φράγματος ἐνθα καταλήγει ἡ δασικὴ ὁδὸς Χαράδρου μέχρι συναντήσεως της περιρράξεως λεκάνης Χαράδρου, ἐκείθεν ἀκολουθεῖ τήν περιρράξιν μέχρι θέσεως Σκάλα, ἐνθα κατέρχεται ἡ ἡμιονικὴ ὁδὸς Μπάλα-'Αγιος Νικόλαος, ἐκείθεν κατέρχεται εἰς χαράδρῳσιν Βαρκούλια καὶ ἀνέρχεται κορυφογραμμὴν Δενδράκια μέχρι της κορυφῆς Δένδρα ἐνθα ὑπάρχει τριγωνομετρικὸν σημεῖον της τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας Στρατοῦ. Ἐκ της θέσεως Δένδρα κατέρχεται τήν κορυφογραμμὴν Κοκκινόχωμα μέχρι συναντήσεως τοῦ ρεύματος Νερομάνα, ἐνθα άγρός Νικολάου καὶ 'Ιωάννου Μητροπούλου, ἀκολουθεῖ τήν κοίτην τοῦ ρεύματος μέχρι της θέσεως Τρανὸ Χωράφι ἐνθα ἡμιονικὴ ὁδὸς Μπάλα πέρα Λάκκες, ἐκείθεν ἀκολουθεῖ τήν ἡμιονικὴν ὁδὸν τήν διερχομένην ἐκ τῶν θέσεων Λόπες, Πέρα Λάκες, ἀνέρχεται εἰς Ράχιν Καλογήρου. Ἐκ της ράχης Καλογήρου ἀκολουθεῖ ἡμιονικὴν ὁδὸν μέχρις άγροῦ Βασ. Γκαβέρα (θέσις Μπηλίρη) ἐν συνεχείᾳ ἀκολουθεῖ τὸν ὑπάρχοντα ἡμιονικὸν δρόμον μέχρι ποιμνιοστατοῦ Δημ. Κατριβέση (θέσις Βλαχέρνα), ἐν συνεχείᾳ τήν χαράδρῳσιν Κουτρούλι καὶ ἀνέρχεται εἰς ὁμώνυμον ὕψωμα καὶ διὰ νοτιῆς εὐθείας καταλήγει εἰς τήν ὁδὸν Σκατορίου Πουρναροκάστρου, παρὰ τήν θέσιν Κριθαράκια ἣν ἀκολουθεῖ μέχρι τοῦ ρεύματος 'Ιτιάς.

'Η δὶώξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ άρθρῳ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

'Η τήρησις της παρούσης ἀντιθεται εἰς τὰ ὄργανα της Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, 'Αγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὁργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ άρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

'Η ἰσχὺς της παρούσης ἀρχεται ἀπὸ της δημοσιεύσεώς της εἰς τήν 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

'Η παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΘΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 38103/2379.

(8)

Περὶ ἰδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Κοινότητος Μικρῆς Σάντας, Ν. 'Ημαθίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 253, καὶ 254 παρ. 1, 2, 3, τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν άρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5, 6, 7, 8, Ν. 177/1975 ἀπερὶ ἀντικαταστάσεως

καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13694/809/18.3.1969 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.

3. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 750/76 καὶ 550/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Βεροίας ΔΙ Δασῶν Ἡμαθίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὴν θέσιν ἐπὶ τῶν Β.Α. προσβάσεων τοῦ Βερμίου ὄρους, περιοχῆς Κοινότητος Μικρᾶς Σάντας, Δασαρχείου Βεροίας, Νομοῦ Ἡμαθίας, ἐπὶ ἐκτάσεως 30.500 περίπου στρεμμάτων, ὁριζομένης ὡς ἀκολούθως :

Ανατολικῶς : Ποταμὸς Ἀλιάκμων

Δυτικῶς : Ὀδὸς διερχομένη ἐκ τμημάτων 1 καὶ 10 χωματισθείσης διὰ πρασίνης στικτῆς γραμμῆς-Διοικητικὰ ὅρια δάσους Ἀγ. Ἰωάννου Καστανιάς-Θέσις Μπάρα.

Βορείως : Ρέμα Ἀγίου Ἀθανασίου-Λάκκος.

Νοτίως : Ρέματα Στριγκόν-Λάκκος-Διοικητικὰ ὅρια δάσους Ἀγίου Ἰωάννου Καστανιάς.

Ἡ δίωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὰ ὅργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικᾶς Ὀργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἀρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1976

ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΘΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 44035/2521.

(9)

Περὶ ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Κοινότητος Πολυμύλου Νομοῦ Κοζάνης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 253 καὶ 254 παρ. 1,2,3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5, 6,7,8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 59953/2453/17-7-1973 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2176/13-5-1976 ἀναφορὰν τῆς Δ/νσεως Δασῶν Ν. Κοζάνης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὴν θέσιν Κρακιά κ.λ.π. περιοχῆς Κοινότητος Πολυμύλου, Νομοῦ Κοζάνης ἐπὶ ἐκτάσεως 30.000 περίπου στρεμμάτων, ὁριζομένης ὡς ἀκολούθως :

Ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ χωρίου Ἀγιοι Θεόδωροι κατ' εὐθείαν πρὸς τὰ ἐναντι ἀκολουθοῦσα τὸ ρεῦμα μεταξὺ τῶν ὑψωμάτων Λυκορράχη καὶ Κέδρα, ἐν συνεχείᾳ κατ' εὐθείαν καὶ

μέχρι συναντήσεως ρεῦματος Σπυλιᾶς ἐνθα καλύβια κτηνοτρόφων περιοχῆς Ἀγίου Χαλαμάπου, εἰτα στρέφει δεξιὰ ἀκολουθοῦσα μέγα ρεῦμα μέχρι τοῦ ὑψώματος Ἰμπιλλῆ (ὕψωδ. 1672) ἐνθα Διοικητικὰ ὅρια Νομῶν Κοζάνης-Ἡμαθίας, εἰτα στρέφει ἀκολουθοῦσα διοικητικὰ ὅρια ταῦτα μέχρι συναντήσεως τῆς Ἑθνικῆς ἐδοῦ Κοζάνης-Βεροίας παρὰ τὴν χαράδραν Χάδοβα, ἐκτεῖν ἀκολουθεῖ τὴν Ἑθνικὴν ὁδὸν πρὸς Κοζάνην μέχρι τοῦ χωρίου Ἀγιοι Θεόδωροι ἐνθα ἤρξατο.

Ἡ δίωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὰ ὅργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικᾶς Ὀργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἀρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1976

ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΘΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 40320/2237.

(10)

Περὶ ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς περιοχὴν Δ/νσεως Δασῶν Πιερίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 253 καὶ 254 παρ. 1,2,3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρων 3 καὶ 4 παρ. 5, 6,7,8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13043/764/18.3.1969 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2672/4.5.1976 ἀναφορὰν τῆς Δ/νσεως Δασῶν Ν. Πιερίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὰς θέσεις Ἀνήλιο Παληοζαζάκου-Σκοτεινῶν-Φτέρη-Λειβαδίου κλπ. περιοχῆς Κοινοτήτων Μηλέας, Λόφου, Λειβαδίου καὶ Πλατανορέματος, Διευθύνσεως Δασῶν Ν. Πιερίας ἐπὶ ἐκτάσεως 50.000 περίπου στρεμμάτων, ὁριζομένης ὡς ἀκολούθως : Ἀνατολικῶς : Δημοσίου ὁδὸς Ἀγίου Δημητρίου ἀπὸ 20οῦ χιλιομέτρου μέχρι θέσεως Καρχόλι. Δυτικῶς : Κορυφογραμμὴ Δερβένι-Σιάπκη-Πύργου. Βορείως : Δασικὴ ὁδὸς ἀπὸ 20 χιλ. διερχομένη ἐκ τῆς θέσεως Στενούρα τοῦ Συν/σμοῦ Σκοτεινῶν, Δ. Θέσεων Λιέχας-Φτέρης καὶ κατ'ἀλλήγει εἰς θέσιν Δερβένι. Νοτίως : Κορυφογραμμὴ διαχωρίζουσα τὰ δημόσια δάση Λειβαδίου Σκοτεινῶν καὶ Συν/του Παληοζαζάκου, διερχομένη ἀπὸ τὰ τοπονύμια Πύργος (ὕψ. 1689μ.), Μικρὸ Φλάμπουρο (ὕψ. 1838), Καλαμάρι (ὕψ. 1364μ.), Μπροῦτσι (ὕψ. 1411) Σιούρπα (ὕψ. 1209μ.), Σέλωμα Τρόγαλο (ὕψ. 907μ.) Καρχόλι.

Ἡ δίωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Η τήρησης της παρούσης ανατίθεται εις τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Η παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 38081/2178.

(11)

Περὶ ἰδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς Περιοχὴν Κοινότητος Ἄνω Κερασόβου Νομοῦ Αἰτωλίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 253 καὶ 254 παρ. 1, 2, 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 παρ. 5, 6, 7, 8 Ν. 177/1975 περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος,

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 14096/888/1.4.1969 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μονίμου καταφυγίου θηραμάτων,

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1063/76 καὶ 140662/76 ἀναφορὰς Δασαρχείου Μεσολογγίου καὶ Δ1 Δασῶν Αἰτωλίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μονίμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαραγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μονίμου καταφυγίου θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὰς θέσεις Πουρὶ - Ἀσπρολῶι Πρ. Ἠλίας - Παληόδενδρο - Νέμος, περιοχῆς Κοινότητος Ἄνω Κερασόβου Δασαρχείου Μεσολογγίου, Νομοῦ Αἰτωλίας ἐπὶ ἐκτάσεως 3.900 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἀκολούθως :

Βορρῶς : Κορυφὴ Ἀσπρολῶι, Προφῆτης Ἠλίας Κεφαλάδες

Ἀνατολικῶς : Ρεῦμα Παληονικόλας, Παληοκαρυά, Κολοβρός,

Νοτίως : Ρεῦμα Καρβελάς, Ἀσκητῆς

Δυτικῶς : Ράχη ἄνεμος Ἀσπρολῶι

Η δίωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Η τήρησης τῆς παρούσης ανατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Η παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Ἀριθ. 39618/2175.

(12)

Περὶ ἰδρύσεως καὶ καταργήσεως μονίμων καταφυγίων θηραμάτων εἰς περιοχὴν τοῦ Δασαρχείου Λαγκαδῶ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 253 καὶ 254 τοῦ Ν.Δ. 86/69, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 177/75.

2. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 32732/2588/24.6.69, 32737/2589/22.7.69 καὶ 55344/1545/13.6.72 ἀποφάσεις ἡμῶν, δι' ὧν ἰδρύθησαν μόνιμα καταφύγια θηραμάτων.

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1455/15.4.76 καὶ 1038/21.4.76 ἀναφορὰς τοῦ Δασαρχείου Λαγκαδῶ καὶ Δ/νσεως Δασῶν Θεσσαλονίκης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μονίμων καταφυγίων θηραμάτων πρὸς προστασίαν ἀνάπτυξιν, ἀναπαραγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Α' Ἰδρύομεν μόνιμα καταφύγια θηραμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου Λαγκαδῶ καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, ὡς ἀκολούθως :

1. Εἰς τὰς θέσεις Βατράλι, Κορακιά, Παλιόχωρα, Νύμφης Πέτρα, Κρανιές, Λεπτοκαρούδια, Πηγάδια, Κλήμα, Καρὰ-Τσεσμέ, Καρυδιά, Παππᾶ Ἀλῶνι, Κιούγκι, Ραμπότα ννά, Ντοκάνες, Κρεμμύσματα, Ζεστά Νερά, περιοχῆς κοινότητος Στεφανινῶν, ἐπαρχίας Λαγκαδῶ, ἐπὶ ἐκτάσεως 22.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἐξῆς : Ἀρχεται ἐκ τοῦ ὑψομέτρου 140 μ. καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ρεῦμα Ἀγίου Γεωργίου ἀνερχομένη πρὸς τὰ ἀνάντι ἐνθα καταλήγει εἰς τὸν αὐχένα ὑψομέτρου 840 μ. Ἐκεῖθεν κατέρχεται ἀκολουθοῦσα τὸ ρεῦμα Σταυριάκου καὶ φθάνει εἰς τὸ μεγάλο ρεῦμα Ντασλῆ-Ντερέ τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ κατὰ τὴν καθοδικὴν του κατεύθυνσιν καὶ ἕως τῆς θέσεως Ζεστά Νερά. Ἐκεῖθεν στρέφεται δυτικῶς ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως ὑπὲρ τῶν κατοίκων Ἀσπροβάλλης καὶ καταλήγει εἰς ὑψόμετρον 140 μ. ἐνθα ἐκβολὴ ρεύματος Ἀγίου Γεωργίου, ἦτοι θέσις ἀπ' ἐπου καὶ ἤρξατο.

2. Εἰς τὸ Δημόσιον δάσος Φλαμουρίου, ἐπαρχίας Λαγκαδῶ, ἐπὶ ἐκτάσεως 47.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἐξῆς. Ἀρχεται ἀπὸ θέσιν ἐπὶ Ἀδέλφια ὑψομετρικὸν 887 ἀκολουθεῖ τὴν δασικὴν ὁδὸν Κρουονερίου - Ν. Σεβαστείας ἕως Ν. Σεβάστειαν ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ ὁδὸν διαχωριστικὴν τῶν Νομῶν Θεσ/νίκης Σερρών (ὄρια Δασαρχείων Λαγκαδῶ - Σερρών) ἕως ὑψομετρικὸν 744. Ἐκεῖθεν ἀκολουθεῖ κορυφογραμμὴν διερχομένην ἀπὸ ὑψομ. 427 θέσιν Ἀλιόμπασι καὶ κατέρχεται ἕως Χείμαρρον Κοπάτσι. Ἀκολουθεῖ πρὸς τὰ ἀνάντι τὸν χείμαρρον Κοπάτσι ἕως συναντήσεως ρεύματος Φλαμουρίου καὶ Στάματα. Ἀκολουθεῖ τὸ ρεῦμα Κουρ. Λάγκος καὶ Καζάν. Ἀκολουθεῖ τὸ ρεῦμα Κουρ. Λάγκος ἕως συναντήσεως κορυφογραμμῆς καταληγούσης εἰς τριγ. ὑψ. 732 Ἀκτιάς. Ἐκεῖθεν εὐθεία εἰς ρεῦμα Μακαράν διαχωριστικὴν δημοσίου δάσους Φλαμουρίου καὶ κοινοτικοῦ Κρουονερίου ἕως ἀρχικὸν σημεῖον ἐπὶ ἀδέλφια.

Η δίωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/69, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/5.

Η τήρησης τῆς παρούσης ανατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωρ/κῆς, Ἀγρ/κῆς, Θηροφυλακῆς, καὶ Κυνηγετικῆς ὀργανώσεις, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Β' Λίθομεν τὰς ὑπ' ἀριθ. 32737/2589/22.7.69 καὶ 55344/1545/13.6.72 ἀποφάσεις ἡμῶν καὶ καταργοῦμεν τὰ, διὰ τούτων, ἰδρυθέντα καταφύγια θηραμάτων εἰς τὰς θέσεις Στενὰ Ρεντίνης περιοχῆς κοινοτήτων Ν. Μαδύτου, Μοδίου, Βόλβης, Βρασῶν, Κάτω Σταυροῦ καὶ Μάρω περιοχῆς κοινοτήτων Χρυσανγῆς, Ἐξάλδρου (Συν/σμοῦ πολυδενδρίου) καὶ Ἀσσήρου, καὶ ὅσον ταῦτα δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέσεις πρὸς κάλυψιν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ θηράματος.

Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Η παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

(13)

Περί ιδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων εις Περι-
χὴν Κοινοτήτων Φάρσων, Δαυγάτων, Διλιναίων Νομο-
δασαρχείου Κεφαλληνίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 253 καὶ 254 παρ. 1,2,3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 παρ. 5, 6,7,8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικατεστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 81160/7100/18-9-1974 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 846/29-4-76 ἀναφορὰν τοῦ Νομοδασαρχείου Κεφαλληνίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαρχγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὰς θέσεις Βούλιστα, Μεγάλο Κουμπί, Χαλιό, Πλαγιές, ἀρμέτων Φάρσων, Δαυγάτων καὶ Διλιναίων, Νομοδασαρχείου Κεφαλληνίας ἐπὶ ἐκτάσεως 9.000 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἀκολουθοῦσιν : Ἀρχεται ἐκ τῆς θάλασσης Δαυγάτων, ἐξαιρουμένων τῶν οἰκιῶν ταύτης, ἀκολουθεῖ κορυφογραμμὴν Ἀστέρος ἐκτείνουσαν λαγκάδα Λάμιας, κορυφογραμμὴν πετροσέλινο, κορυφογραμμὴν λοφίσκου Χαλιό μέχρι συναντήσεως ἀμαξίτης ὁδοῦ Διλιναίων - Μακρινωτίκων ἢ συναντᾶ εἰς θέσιν Χορεντήρι τελευταῖον ἀντικύπτουσα ἐλιγμόν, ἐκτείνουσαν ἀκολουθεῖ τὴν ὡς ἄνω ἐδὼν μέχρι συναντήσεως ρεύματος κουρουκλάτων ὅπου ἀκολουθεῖ μέχρι θάλασσης - ἐκτείνουσαν ἀκολουθεῖ τὴν αἰγιαλίτιδα ζώνην μέχρις συναντήσεως ρεύματος Ἀγίου Κων/νου ἐνθα καὶ ἤρξατο.

Ἡ δὶωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ ἀρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἐσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Αριθ. 37903/2022.

(14)

Περί ιδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων εἰς Περι-
χὴν Κοινοτήτων Ἀμπέλου, Μανωλάτων, Μεσσηνίου κ.λπ.
Νομοῦ Σάμου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 253 καὶ 254 παρ. 1,2,3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 παρ. 5, 6,7,8 Ν. 177/1975 «περὶ ἀντικατεστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 86/1969, περὶ Δασικοῦ Κώδικος».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 134841/4339/29-12-1971 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ἧς ἰδρύθη μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 50740/19-4-76 ἀναφορὰν τοῦ Νομοδασαρχείου Σάμου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἰδρύσεως μόνιμου καταφυγίου θηραμάτων πρὸς προστασίαν, ἀνάπτυξιν, ἀναπαρχγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἀγρίας πανίδος ἐν γένει, ἀποφασίζομεν :

Ἰδρύομεν μόνιμον καταφύγιον θηραμάτων καὶ ἀπαγορεύομεν, ἐπ' ἀόριστον, τὴν θήραν παντὸς θηράματος, εἰς τὰς θέσεις Ἀσπρος Βράχος, Δενδριάς, Ἀγία Γριάς, Βουλουριώτη κ.λπ. περιοχῆς κοινοτήτων Ἀμπέλου, Μανωλάτων κ.λπ. Νομοδασαρχείου Σάμου, ἐπὶ ἐκτάσεως 13.300 περίπου στρεμμάτων, ὀριζομένης ὡς ἀκολουθοῦσιν : Ἀνατοφίτου Ἰλίου τοῦ ὄρους Καρβούνη καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸ Ἀμφιλόσιον ρεῦμα. Δυτικῶς : Μὲ κορυφογραμμὴν ἀπὸ Ἀζαρταλῶν πρὸς Δενδριὰν μέσω Ναιδρίου Παναγίας. Βορείως : Μὲ κορυφογραμμὴν ἀπὸ Προφίτου Ἰλίου ὄρους Καρβούνη πρὸς ξεπαγιασμένο καὶ κορυφὴ Ἀζαρταλῶν. Νοτίως : Μὲ ρεῦμα Ἀμφιλόσιου ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς συμβολῆς εἰς αὐτὸ τοῦ ρεύματος Καρυῶν, διὰ τῆς στροφῆς πρὸς ἀριστερὰ ἀπὸ ἀποστάσεως 750 μέτρων περίπου ἀκολουθοῦσαν ἐκτείνουσαν κορυφογραμμὴν καὶ διὰ μέσου τῆς ἀγροτικῆς καλύβης τοῦ κληρονόμου Ράλλη φθάνει εἰς ἄσπρον βράχον καταλήγον εἰς κορυφὴν Δενδριάν.

Ἡ δὶωξις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐντὸς τοῦ καταφυγίου, ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 254 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 86/1969, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 7 τοῦ Ν. 177/1975.

Ἡ τήρησις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, Χωροφυλακῆς, Ἀγροφυλακῆς, Θηροφυλακῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ὀργανώσεως, οἱ δὲ παραβάται ταύτης τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ ἀρθρον 287 παρ. 9 τοῦ Ν.Δ. 86/69.

Ἡ ἐσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Μαΐου 1976

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ

Αριθ. 19168/5728/1719

(15)

Περί χορηγήσεως ἀδείας κτιριακῆς ἐπεκτάσεως ἐργοστα-
σίου παραγωγῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων εἰς Α.Ε.
ΝΑΤΙΒΕΛΑ - ΛΑΒΙΔΑΣ.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχοντες ὑπ' ὄψει :

Τὴν ἀπὸ 10-4-76 αἵτησιν τῆς ΝΑΤΙΒΕΛΑ - ΛΑΒΙΔΑΣ Α.Ε. περὶ χορηγήσεως ἀδείας κτιριακῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐν Παιανίᾳ Ἀττικῆς καὶ εἰς περιοχὴν Ἀγίας Μαρίνης ἐργοστασίου της παραγωγῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων τοὺς Νόμους ΔΚΣΤ/1912 καὶ 6422/34, τὸ Ν.Δ. 1150/1949, τοὺς Νόμους 3214/55 καὶ 4479/65, τὸ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1922 Β.Δ., τὸ ἀπὸ 16 Μαρτίου 1950 Β.Δ., ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1953 Β.Δ., τὸ ὑπ' ἀριθ. 3/2 Ἰανουαρίου 1961 Β.Δ., «περὶ ὁργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας», τὸν Α.Ν. 207/67, τὸ ὑπ' ἀριθ. 710/70 Β.Δ., τὴν ὑπ' ἀριθ. Α7/13/5/26-9-70 κοινὴν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, τὸ 190/Β.Δ., τὸ 96/73 Ν.Δ., τὴν ὑπ' ἀριθ. 36269/1179/74 π.ε. κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 89/τ.Β'/74) ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 6-5-76 εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας ἡμῶν Ὑπηρεσίας, ἀποφασίζομεν :

Χορηγοῦμεν ἄδειαν κτιριακῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐργοστασίου παραγωγῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων μετὰ συνολικῆς κινητηρίου δυνάμεως 74HP καί μετ' ἐν Παιανίᾳ Ἀττικῆς καὶ εἰς περιοχὴν Ἀγίας Μαρίνης καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν Α.Ε. ΝΑΤΙΒΕΛΑ - ΛΑΒΙΔΑΣ εἰκονιζομένου δὲ

εις τὰ υποβληθέντα νέα σχεδιαγράμματα υπό την επιφύλαξιν τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1922 Β. Δ/τος, «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν ιδρύσεως καὶ λειτουργίας πάσης μηχανολογικῆς ἐγκαταστάσεως» καὶ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους :

α) Πρὸ πάσης οἰκοδομικῆς ἐργασίας νὰ μεριμνήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν ἐφοδιασμόν των μετὰ τὴν κατὰ νόμον ἀπαιτούμενην οἰκοδομικὴν ἀδειαν.

β) Ἡ ἐν λόγῳ κτιριακὴ ἐπέκτασις νὰ πραγματοποιηθῇ μέχρι 9-11-76 ὡς ὁρίζεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἀδειῶν σκοπιμότητος.

γ) Τὸ σύστημα πυρασφαλείας νὰ ἐπεκταθῇ τῇ ὑποδείξει τῆς οἰκίας Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν πραγματοποιηθούσῃ ἐπέκτασιν ὁμοῦ δὲ μετὰ τῆς αἰτήσεως διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας νὰ προσκομιθῇ ἡμῖν βεβαίωσις τῆς ἀρμοδίας Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας περὶ τῆς καταλληλότητος καὶ ἐπαρκείας τοῦ ὅλου συστήματος πυρασφαλείας.

δ) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις οἰουδήποτε μηχανήματος εἰς τὴν ἐν λόγῳ κτιριακὴν ἐπέκτασιν ἄνευ ἡμετέρας ἀδείας.

ε) Ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας νὰ υποβληθῇ ἡμῖν ἀδεια διαθέσεως λυμάτων καὶ βιομηχανικῶν ἀποβλήτων συμφώνως πρὸς τὴν ΕΙΒ/221/22-1-65 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ὑγιεινῆς ὡς ἐτροποποιήθη αὕτη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11/17831/7-12-71 ὁμοίας.

Διὰ τὴν τεχνικὴν ἐπιβλέψιν τῆς λειτουργίας καὶ τὴν συντήρησιν τῆς μηχανολογικῆς ἐγκαταστάσεως, ὑποχρεοῦται ὁ ἐνδιαφερόμενος ὅπως χρησιμοποιοῖ τὸν ὑπὸ τῶν ἀπὸ 16-3-1950 καὶ 24-11-53 Β.Δ. ὁριζόμενον τεχνικόν.

Ἡ Ὑπηρεσία ἐπιφυλάσσει ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐγκαταστάσει, ἐν οἷαδήποτε περιπτώσει ἡθελον δεόντως πιστοποιηθῇ κατὰ τὴν λειτουργίαν ἔτι ἀπαιτοῦνται τοιαῦται πρὸς πλήρη ἐπίτευξιν τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἡ ὑποβολὴ ἐνστάσεως, ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται τὸ παρ' ἡμῖν Τεχνικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1976

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΙΡΟΝΙΚΑΤΗΛΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀριθ. 938.

(16)

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 11.

Περὶ καθορισμοῦ τιμῶν ἐνίων γαλακτοκομικῶν προϊόντων ἐν τῷ Νομῷ Χίου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΙΟΥ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις : α) Τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως», β) τοῦ Ν.Δ 532/70 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 708/70 Β.Δ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α71/4/2/7-10-70 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐμπορίου, γ) τοῦ Ν.Δ. 136/46 «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10/11-5-46 περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» Ν.Δ., ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

2. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 4/12-2-76 καὶ 10/8-5-76 Ἀγορανομικὰς Διατάξεις ἡμῶν.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 5/10-4-76 Γνωμοδότησιν τῆς Ἀγορανομικῆς Ἐπιτροπῆς Χίου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 170019/7636/11-5-76 τηλετυπικὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

6. Τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ καθ' ἡμῶς Τμήματος Ἐμπορίου, ἀποφασίζομεν :

Ἀρθρον 1.

Αἱ καθωρισθεῖσαι δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 10/8-5-76 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως ἡμῶν, τιμαὶ διαθέσεως παστεριωμένου γάλακτος προσυξάνονται κατὰ δρχ. 0,10 ἀνὰ φιάλην τῶν 500 καὶ 640 γραμ. κατὰ τὴν κατ' οἶκον διανομὴν τοῦ γάλακτος.

Ἀρθρον 2.

1. Καθορίζομεν τὰς τιμὰς διαθέσεως γιουρτής ἐκ γάλακτος ἀγελάδος παστεριωμένου ὡς κάτωθι :

1. Εἰς κεσσέδες ἐκ πλαστικῆς ὕλης περιεκτικότητος εἰς λίπος 3,85 % κατ' ἐλάχιστον ὄριον.

α) Εἰς κεσσέ τῶν 224-240 γραμ. δρχ. 3,80

β) Εἰς κεσσέ τῶν 304-320 γραμ. δρχ. 4,70

γ) Εἰς κεσσέ τῶν 608-640 γραμ. δρχ. 9,40

II. Εἰς ἀς περιφερείας παρασκευάζεται καὶ διατίθεται γιουρτή ἐκ γάλακτος ἀγελάδος μὴ παστεριωμένου ἰσχύουν αἱ ὡς ἄνω τιμαὶ μειωμέναι κατὰ δρχ. 0,40 διὰ τὸν κεσσέ τῶν 224-240 γραμ. δρχ. 0,60 διὰ τὸν κεσσέ τῶν 304-320 γραμ. καὶ δρχ. 1 διὰ τὸν κεσσέ τῶν 608-640 γραμ.

III. Γιουρτή ἐκ γάλακτος ἀγελάδος σακκούλας.

α) Ἐστραγγισμένη ἡ σακκούλας μετ' λίπος τοῦλάχιστον 8 % χονδρικῶς δρχ. 30,50 λιανικῶς δρχ. 34 ἀνὰ χιλ./μον.

β) Ἐστραγγισμένη ἡ σακκούλας μετ' λίπος τοῦλάχιστον 12 % χονδρικῶς δρχ. 38 λιανικῶς δρχ. 43 ἀνὰ χιλ./μον.

2. Καθορίζομεν τὰς τιμὰς διαθέσεως γιουρτής ἐκ προβείου γάλακτος εἰς κεσσέδες ἐκ πλαστικῆς ὕλης περιεκτικότητος εἰς λίπος 6 % κατ' ἐλάχιστον ὄριον ὡς κάτωθι :

α) Εἰς κεσσέδες τῶν 224-240 γραμ. δρχ. 5,30

β) Εἰς κεσσέδες τῶν 304-320 γραμ. δρχ. 7

γ) Εἰς κεσσέδες τῶν 608-640 γραμ. δρχ. 14

3. Αἱ καθοριζόμεναι ὡς ἄνω τιμαὶ γιουρτής ἐκ γάλακτος ἀγελάδος καὶ ἐκ προβείου τοιαύτου δύνανται νὰ προσυξάνονται κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἐκ πλαστικῆς ὕλης συσκευασίας.

4. Καθορίζομεν τὰς τιμὰς διαθέσεως τῶν κάτωθι εἰδῶν τῶν προσφερομένων ὑπὸ τῶν γαλακτοπωλείων καὶ λοιπῶν παρομοίων καταστημάτων.

α) Γάλακτος εἰς ποτήριον μετὰ ἢ ἄνευ ζυγάρσεως ἀνεξαρτήτως κατηγορίας καταστήματος δρχ. 4,40.

β) Ριζογάλου καὶ κρέμας κατὰ μερίδα καὶ κατὰ κατηγορίας καταστημάτων δρχ. 5,10 διὰ τὴν Α δρχ. 5 διὰ τὴν Β καὶ δρχ. 4,80 διὰ τὰς Γ καὶ Δ.

γ) Βουτύρου μετὰ μέλιτος κατὰ μερίδα καὶ κατὰ κατηγορίας καταστημάτων δρχ. 8,50 διὰ τὴν Α 8,30 διὰ τὴν Β καὶ 8 διὰ τὰς Γ καὶ Δ.

Ἀρθρον 3.

Αἱ τιμαὶ τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 2 καθορίζονται καὶ ἰσχύουν διὰ τὰ προβλεπόμενα βάρη μερίδων τὰ καθορισθέντα ὑπὸ τῆς 2/72 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου περιλαμβάνουσι δὲ καὶ τὰ νόμιμα ποσοστὰ φυλοδωρήματος.

Ἀρθρον 4.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4/12-2-76 Ἀγορανομικὴ Διάταξις ἡμῶν καταργεῖται.

Ἀρθρον 5.

1. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης ἰσχύουσας καθ' ἀπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Χίου, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς διὰ τοῦ τύπου ἀνακοινώσεώς της διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ἀγορανομικοῦ Κώδικος. Ἡ παρῶσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 25 Μαΐου 1976

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΙΩΑΝ. ΚΑΛΟΓΕΪΤΟΝΑΣ